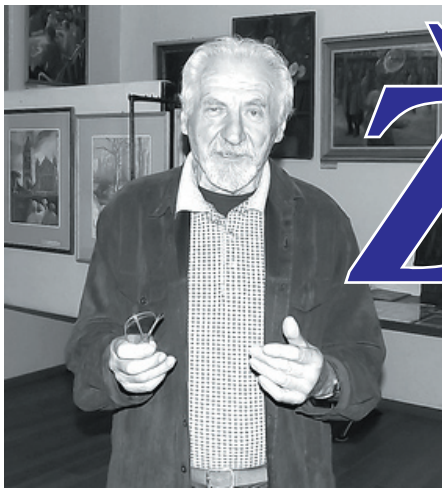

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny
december 2015, XVI. ročník

cena: 0,35 eur

...Určite ich je veľa, ale najviac ma zaujíma Hron. Veľmi ma to bolí, že z tejto krásnej rieky urobili kanál. Napriek tomu tam chodím, pretože sa mi páči, ako sa Hron nenechá skrotiť. Možno to vyznieva ako určitá škodoradosť, ale teším sa tomu, keď podmyje určitý úsek brehu a vytvorí niečo nové. Veľmi rád tam chodím a rád to maľujem.

(Viac na 4. a 5. strane.)

**Vážený občania,
v mene svojom
i celej samosprávy mesta
Vám prajem
láskyplné prežitie
vianočných sviatkov,
pevné zdravie
a úspešný rok 2016.
Ondrej Juhász
primátor mesta**

**Pokojné prežitie
vianočných sviatkov,
teplo domova, lásku rodiny,
porozumenie,
radosť
a pohodu,
v novom roku veľa šťastia,
pevné zdravie,
pracovné a osobné úspechy
praje
redakcia
Želiezovského spravodajcu**

Želiezovský detský tanečný súbor reprezentoval naše mesto a región na mimoriadne vysokej úrovni v maďarskej televíznej súťaži Vzlietol páv 2015. Úspešne sa dostal cez regionálne kolá až do predfinále súťaže.

6

**Dňa 16. januára sa
v Dome kultúry v Želiezovciach
uskutoční
II. Benefičný mestský ples**

V sobotu 12. decembra sa v Dome kultúry uskutočnili malé predvianočné trhy pod názvom Vianočný darček. V jednotlivých stánkoch bolo možné si zakúpiť rôzne remeselné i ľudovumelecké výrobky, výživové doplnky a iné prírodné produkty, knihy, kozmetiku, ale aj ochutnať medovinu a rôzne druhy čaju a kávy. Podujatie zorganizovala Mestská knižnica v spolupráci s MO Matice slovenskej, Domom kultúry a kaviarňou Miracle.

Foto: (šh)

Novembrové zasadnutie MsZ

Projekt kanalizácie so zmenami

Dňa 23. novembra sa konalo 14. zasadnutie mestského zastupiteľstva v Želiezovciach. Na programe bol jediný bod: zmena rozpočtu projektu dobudovania kanalizačnej siete v meste. Primátor na začiatku zasadnutia informoval o presnom dôvode zvolania schôdze. Bola ním informácia spracovateľa realizačného projektu dobudovania kanalizácie: krátko pred podaním, ktoré malo prebehnúť do konca novembra, prišiel na určité nepresnosti v projekte. Ich spresnenie však kladie požiadavky na úpravu rozpočtu celého projektu. „MsZ schválilo projekt v celkovej hodnote 7 906 866,32 eur s DPH. Projektant nás informoval, že

v pôvodnej dokumentácii nebola správne stanovená dĺžka pripravovanej trasy kanalizácie, keď namiesto 14,9 km ide o trasu dlhú 18 km, započítajúc aj prípojky, ktoré pôvodný projekt nezahŕňal. Okrem toho v júli nastali zmeny aj v ukazovateľoch ceny za bežný meter, keď namiesto sumy do 350 eur sa počíta so sumou 425 eur. Jednoducho povedané, v prípade podania žiadosti s takýmito čiastkami hrozí, že vzniknú vyššie neoprávnené náklady. Pre porovnanie: nová cena na dĺžku trasy 18 046 m je spolu s DPH 9 203 827,2 eur. Z toho vyplýva, že naša 5 percentná spoluúčasť by sa zvýšila o 54 040 eur,“ informoval o zmenách primátor.

Projekt kanalizácie so zmenami

I→

Prítomní skonštatovali: je podozrivé, že projektant prišiel na tieto zmeny v poslednej chvíli pred podaním žiadosti. Viacerí z nich vyslovili určité podozrenia, ktoré však zostali v nekonkrétnej rovine. Obavy vyslovili diskutujúci najmä z toho, či bude mať mesto dostatočné finančné krytie v prípade zvýšenia neoprávnených položiek v priebehu investí-

cie alebo spoluúčasti. Výsledná suma projektu kanalizácie vzíde z výsledkov výberového konania, bude teda zrejme nižšia ako spomenutá, ale priestor na vopred nezakalkulované náklady je v prípade investícií takého kalibru vždy veľký. Po rozprave poslanci zobrali na vedomie informáciu o zohľadnení požiadaviek na rozpočet projektu. (ik)

Núdzová ubytovňa zatvorená

V priebehu novembra bola zatvorená mestská núdzová ubytovňa na Železničnej ulici. Stalo sa to po zistení, že ubytovňa nefiguruje v zozname ubytovacích zariadení Nitrianskeho kraja. Predstavitelia mesta zistili túto skutočnosť počas spracovania žiadosti o dotáciu z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Mestská núdzová ubytovňa bola otvorená v decembri 2009 s cieľom poskytnúť núdzové ubytovanie občanom mesta v ťažkej životnej situácii. Keďže však evidencia zariadenia nebola dotiahnutá, tak náklady na jej prevádzku, vynakladané z rozpočtu, boli v podstate neoprávnené, zhrnula prednostka Diana Csics-

manová na októbrovom zasadnutí MsZ. Podľa primátora Ondreja Juhásza navyše budova nevyhovuje hygienickým ani stavebno-energetickým požiadavkám, preto sa ju mesto rozhodlo zatvoriť. „Je nám ľúto, že sme prevádzku ubytovne museli ukončiť, pretože v minulých rokoch dobre poslúžila ako dočasný domov mnohých sociálne odkázaných občanov. Keď-

že v ostatnom období bola využívaná čoraz menej, umiestnenie niekoľkých ubytovaných nám nespôsobil problém. Boli umiestnení v rodinách a v zariadení podobného charakteru v Leviciach,“ povedala vedúca odboru sociálnych a vnútorných vecí MsÚ Irena Turzová. (ik)

Nová strecha na hrobke

Hrobka rodiny Esterházyovcov potrebovala opravu už dávno, prekážkou však boli nevyriešené majetkovo-právne vzťahy. Pozemok patril cirkvi, hrobka nie. Od júna 2015 získala hrobku do vlastníctva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Želiezovce a v

novembri sa začali opravné práce.

Na podrobnosti sme sa spýtali dekana želiezovskej farnosti Stanislava Illéša: „Oslovili sme stavebné firmy a po výbere vhodnej krytiny sa opravila strecha. Vykonalo sa aj niekoľko nevyhnutných zásahov do kro-

Opäť dotácie pre združenia

Občianske združenia v Želiezovciach sa po rokoch zrejme dočkajú dotácie od mesta. Ak bude rozpočet schválený v predloženej podobe, bude to po prvý raz od roku 2010, keď sa predstavitelia tretieho sektora dočkajú finančnej pomoci od samosprávy na základe všeobecne záväzného nariadenia o poskytovaní dotácií právnickým a fyzickým osobám.

O dotáciu požiadalo spolu 14 organizácií, ktoré sumárne žiadajú 53 % spolufinancovania svojich plánovaných projektov. O dotáciu požiadali: ZO Jednoty dôchodcov na Slovensku, ZO Slovenského zväzu telesne postihnutých, MO Maticie slovenskej, OZ Mikulčan, OZ Svodov, ZO Csemadok, ZO Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, NF Čistý prameň, Mestský športový klub, OZ Castellum Zeliz, Reformovaný cirkevný zbor v Želiezovciach, OZ Želiezovské hlasy, ŠK Ironsheep Crew a MO Slovenského rybárskeho zväzu. Najviac financií, 16 tis. eur žiada MŠK. ŠK Ironsheep Crew požiadalo o 4250 eur a neinvestičný fond Čistý prameň o 2600 eur.

Dotčná komisia bude musieť pri posudzovaní 35 žiadostí brať do úvahy nielen objem dostupných prostriedkov, ale aj schému rozdeľovania financií medzi jednotlivými oblasťami života, danú spomínaným VZN o poskytovaní dotácií. Nariadenie určuje, že napríklad na kultúru a obnovu kultúrnych pamiatok na území mesta sa môže vyčleniť 40 % dostupných finančných prostriedkov. Na dotácie v oblasti vzdelávania a školstva môže ísť 20 %, na telovýchovu a šport 25 % dostupných zdrojov. Na oblasť zdravotníctva, sociálnych služieb, humanitnú a charitatívnu činnosť sa môže vyčleniť 10 %, na projekty v oblasti životného prostredia, ochrany ľudských práv a slobôd a pre účely miestnych cirkví 5 % finančných prostriedkov určených na dotácie.

V návrhu rozpočtu je na účel dotácií fyzickým a právnickým osobám vyčlenených 20 tisíc eur. Aj keď to nie je malá suma, neujde sa každému žiadateľovi v plnej výške žiadaného objemu financií. Občianske združenia požiadali v termíne prijímania žiadostí do konca októbra tohto roka mesto o celkovú dotáciu vyše 35 tis. eur. (ik)

vu a drevených konštrukcií, pričom bolo dôležité zachovať pôvodné časti. Na jar dáme vymalovať interiér, v budúcnosti sa vykonajú nevyhnutné zásahy na exteriéri. Samozrejme, sme limitovaní finančnými prostriedkami.“

Na doterajšie práce v hodnote približne 7000 eur sa použila zbierka veriacich želiezovskej farnosti a príspevok Biskupského úradu v Nitre. (sh)

Modernizácia verejného osvetlenia v príprave

V priebehu krátkého času budú v Želiezovciach nainštalované nové osvetľovacie telesá verejného osvetlenia. Osadenie nových svetiel sa uskutoční vďaka projektu Modernizácia verejného osvetlenia v meste Želiezovce, na ktorý mesto získalo 590 123 eur z operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast. Modernizáciou verejného osvetlenia (VO) získa naše mesto nielen kvalitnejšie a technicky vyspelejšie, ale najmä energeticky menej náročné svietidlá. Jej výsledkom bude výrazné zníženie prevádzkových nákladov na verejné osvetlenie, zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky aj zníženie kriminality kvôli lepšej viditeľnosti kamerových systémov v noci.

Hoci sa projekt má realizovať v priebehu krátkého času, jeho začiatok zatiaľ odhaľujú prekážky vo verejnom obstarávaní. Do prvého kola verejného obstarávania podali ponuku traja uchádzači, avšak zmena okolností viedla obstarávateľa – mesto k zmene postupu a vypísaniu nového verejného obstarávania. Ponuku v ňom predložil jediný uchádzač, tá však podľa konštatovania komisie neobsahovala všetky požadované náležitosti a bola vylúčená. Keďže námietka proti vylúčeniu podaná nebola, mesto pristúpilo k ďalšej forme obstarávania – priamym rokovacím konaním, ku ktorému bolo oslovených šesť spoločností. O výsledku a ďalšom priebehu realizácie projektu vás budeme informovať. (r)

2016: Vyššie dane, ale aj dotácie pre neziskovky

Ekonomická komisia zasadala 23. novembra za účasti väčšiny poslancov mestského zastupiteľstva, primátora a vedúcich pracovníkov MsÚ. Ústrednou témou rokovania bol návrh rozpočtu mesta na budúci rok.

Z diskusií o príjmovej stránke rozpočtu vyplynulo, že mesto si v roku 2016 prílepsi v oblasti príjmov z podielových daní. Ekonómka mesta Monika Tomeková vyhlásila, že v tejto rozpočtovej položke sa počíta s príjmom na úrovni 1 900 tis. eur. Viacero faktorov vplýva na potrebu zvýšenia príjmov mesta z miestnych

sa vyjadrili, že zvýšenie dane z nehnuteľnosti je z ich strany akceptovateľné, na druhej strane je však potrebné prezentovať, kde budú tieto dodatočné príjmy využité. Podľa prepočtov predkladateľa návrhu by zvýšenie dane o 20 % mestu teoreticky prinieslo zvýšenie príjmov o 78 tis. eur., reálne asi o 80 % tejto sumy.

Podľa Moniky Tomekovej mesto sa v budúcom roku nemôže spoliehať na výraznejšie kapitálové príjmy. Vedúca odboru ekonomiky MsÚ dodala, že rozpočet počíta s príjmami okolo 10 tis. eur z predaja menších pozemkov

zbernom dvore zdarma. Podľa kompetentných však bola táto služba zneužívaná a niektorí občania odovzdávali tony odpadu na občianske preukazy iných. Po zrušení výnimky teda každý zaplatí za uloženie drobného stavebného odpadu tam, kde ho odovzdá, a teda na tieto náklady sa nebudú musieť skladať všetci daňovníci mesta. K zmenám má dôjsť aj v oblasti separovaného zberu odpadu. Na schôdzi odznelo, že v budúcom roku má zaniknúť Recyklačný fond a v súvislosti s tým sa budú meniť podmienky separovaného zberu. V našom meste má prebehnúť výberové konanie, z ktorého vzíde subjekt, zabezpečujúci v budúcnosti zber separovaného odpadu.

V ďalšej časti zasadnutia ekonomickej komisie hovorili prítomní o výdajovej časti navrhovaného rozpočtu. Predložený návrh obsahoval viacero položiek, zameraných na vypracovanie projektových dokumentácií k pripravovaným možným investíciám v budúcnosti. Diskusia medzi účastníkmi zasadnutia prebiehala najmä o tom, či do rozpočtu zahrnúť

všetky predložené položky, čo niektorým pripomínalo prax predchádzajúceho vedenia mesta, alebo sa zamerať len na niektoré. V tom prípade by ostatné mohli byť podopĺňané priebežne podľa potreby. Primátor opäť pripomenul svoje osobné priority v oblasti rozvoja mesta. Sú nimi najmä vybudovanie prístupovej cesty k priemyselnému parku, dobudovanie kanalizácie, modernizácia osvetlenia, na ktorú sú už zdroje zabezpečené a rekonštrukcia telocvične T-18. Po dohode sa v návrhu rozpočtu v programe výstavba nachádza obstaranie projektovej dokumentácie na telocvičňu, budovu ZUŠ a CVC na Štúrovej ulici a aktualizáciu projektov dokumentácie ZŠ s VJM. Na rekonštrukciu mestských objektov je vyčlenených 50 tis. eur. Po rokoch finančných suchôt v oblasti financovania občianskych združení formou dotácie sa predstavitelia tretieho sektora zrejme v budúcom roku dočkajú štedrejšieho prístupu od samosprávy: na dotácie pre neziskové organizácie je v rozpočte navrhnutá suma 20 tis. eur.

(ik)

V oblasti rekonštrukcie mestských objektov je v súvislosti s budúcim rokom často spomínaná aj budova CVC a ZUŠ.

daní a poplatkov. Je to najmä finančná situácia mesta, jeho zadlženosť a v oblasti daní z majetku aj legislatívne požiadavky. Preto návrh budúročného rozpočtu počíta s 20 percentným nárastom príjmov z dane z nehnuteľnosti. Príjem v tejto oblasti by mal byť na úrovni 485 tis. eur. Legislatíva si vyžaduje zvýšenie rozdielu medzi najnižšou a najvyššou sadzbou dane z nehnuteľnosti, a to sa podľa diskutujúcich nedá realizovať iným spôsobom, než zvýšením dane. Podľa Marianny Šedivej je pre obyvateľov viac akceptovateľné postupné zvyšovanie sadzieb ako náhle výraznejšie zvýšenie. Monika Tomeková prezentovala prepočet plánovaného zvýšenia sadzby dane z nehnuteľnosti na priemerný rodinný dom, v prípade ktorého by išlo o zvýšenie dane o asi 6 eur. Prítomní poslanci

záujemcom, ktorí v súčasnosti využívajú mestské pozemky bez akéhokoľvek zmluvného vzťahu.

Zvýšenie príjmov mesta sa plánuje aj v oblasti poplatkov za odpad. Aj v tejto oblasti má ísť o 20 percentný nárast príjmov. Zvýšenie poplatku je odôvodnené nepomerom medzi výdavkami na zber a uloženie odpadu a príjmami od obyvateľstva a podnikateľských subjektov z poplatkov za odpad. To znamená, že poplatky zďaleka nevykryjú náklady, ich 20 percentným zvýšením sa teda len zmenšia nároky na dotovanie tejto služby. V tejto oblasti má pribudnúť aj ďalšia zmena: ruší sa oslobodenie od poplatku za uloženie obmedzeného množstva drobného stavebného odpadu. Doteraz mal každý obyvateľ mesta nárok na uloženie 1 m³ drobného stavebného odpadu na

Ondrejský jarmok 2015

Po vlaňajšej prestávke spôsobenej výskytom žltáčky, sa v dňoch 20. - 21. novembra konal 18. ročník tradičného Ondrejského jarmoku. V 160 stánkoch rozložených na Petófiho a Schubertovej ulici ponúkali predajcovia zo Slovenska, Maďarska, Česka, Poľska a Rumunska rôzny spotrebný tovar a občerstvenie. Vybralo sa 11500 eur, pokiaľ náklady pre mesto predstavovali okolo 2000 eur. Ako sa vyjadril riaditeľ jarmoku - referent MsÚ Ladislav Benčík, nevyskytli sa žiadne väčšie problémy a jarmok mal štandardný priebeh.

(šh)

Svoje obrazy by venoval mestu, ak by boli

Ladislav Szűcs sa narodil 5. apríla 1935 v Železovciach. Strednú školu umeleckého priemyslu ukončil v odbore reklamná grafika. V štúdiách pokračoval v Brne na VŠ pedagogickej v odbore výtvarníctvo. Až do odchodu do dôchodku pracoval ako reklamný a grafický návrhár v Nitre a Leviciach. Vďaka nadviazaniu partnerských vzťahov medzi Železovcami a Barcsom sa spoznal so svojou súčasnou manželkou a presťahoval sa do Maďarska. Odvtedy žijú tam, ale pravidelne chodia do nášho mesta a pri týchto príležitostiach tu strávia vždy niekoľko dní. V máji tohto roka predstavil svoje diela Železovčanom pri príležitosti svojich 80. narodením na výstave životného diela. Pri tejto príležitosti sme sa s ním porozprávali.

Nedávno ste oslávili svoje 80. narodeniny, k čomu vám aj v mene čitateľov srdečne gratulujeme. Aké plány má umelec v tomto veku?

– Veľmi rád maľujem, nezveličujem, ak poviem, že to ma živí. Vždy sa vyskytne myšlienka vhodná na realizáciu. Avšak maľovať niekde vonku v prírode alebo v uliciach miest je pre mňa stále ťažšie. Pritom je to taký zážitok, ktorý ma veľmi priťahuje aj teraz. Už ťažšie chodím, preto tento spôsob maľovania u mňa postupne ustupuje z popredia a stále viac pracujem vnútri v ateliéri. Stane sa občas, že vonku si niečo načrtnem ceruzkou a vnútri namaľujem obraz. S pastelmi však ešte stále chodím von. Škatuľu pasteliek si zavesím na krk a jej vrch slúži ako podkladová tabuľa na kreslenie.

Plány? Nebol som ešte v Paríži, ale v tomto roku tam pôjdem, ak aj nebo dá. Ale tam budem už len kresliť a obrazy namaľujem až neskôr. Popritom sú aj ďalšie miesta, kde som už síce bol, ale chcel by som sa tam vrátiť maľovať, nech už je to Bratislava, Banská Bystrica, Košice alebo aj Pécs, ktorý je krásnym mestom. Štyri roky tam bývame, ale toto mesto ma natoľko fascinuje, že za ten čas som namaľoval viac obrazov ako za predchádzajúcich desať rokov môjho pobytu v Maďarsku. Maľovať som tam chodieval už v čase, keď som tam ešte nebýval, ráno som tam odcestoval, akoby som išiel do práce. Kým manželka pracovala, ja som tam maľoval, potom poobede pricestoval domov.

Môžete sa považovať za šťastného človeka: napriek tomu, že ste nežili z predaja svojich obrazov, až do dôchodku ste boli vo výnimočnom postavení, že výtvarníctvu ste sa mohli venovať nielen vo voľnom čase, ale aj v zamestnaní...

– Pracoval som ako reklamný grafik celý život. Najprv v Nitre, kde sme navrhovali grafické výstupy pre obchodnú sieť Jednota. V tom období neexistovali typy písma v počítačoch, museli sme ich vymyslieť. Bolo to fantastické, práca bola často taká zaujímavá, že som sa nevedel dočkať, kedy sa budem môcť vrátiť do práce. Zaoberal som sa aj inými činnosťami, napríklad návrhom nábytku, zariadeniami hostincov, okrem iných aj Motorestu v Čate a jedného hostinca v Tekovských Lužanoch.

Keď som sa oženil, prišiel som pracovať do osvetového strediska v Železovciach. Bol som tu len pár mesiacov, keď zanikol Železovský okres a bolo zriadené osvetové stredisko v Leviciach. Začal som pracovať tam. Táto profesia

mi nie je vzdialenejšia ako maľovanie. V stredisku pôsobili tri divadelné súbory: vlastný slovenský, vlastný maďarský a divadelníci Cse-madoku. Pre všetky som navrhoval scény. So scénou k predstaveniu Nevinní hriešnici som vyhral prvé miesto v celoštátnej súťaži. Bola to prvá súťaž svojho druhu, zameraná na hodnotenie divadelných scénických dekorácií.

Naozaj som bol šťastný, že moja práca mi bola zároveň koníčkom. Popritom som maľoval a často sa mi stávalo, že skúsenosti z práce mi pri tom pomáhali. Pravdaže, čakal som, že pôjdem do dôchodku. Popri ňom som si vybavil živnosť a ešte dva roky som pracoval na rôzne objednávky. Mal som široký okruh známych v okrese a tak nebola núdza o zákazky. Prestal som s tým, keď som zostal sám. Po čase mi však navrhovanie začalo chýbať. Už sme bývali v Barcsi, keď jeden zo susedov, vedúci pracovník v mliekárňach Dráva, ma oslovil, či by som im nenavrhol sériu etikiet na syry. S veľkým potešením som prijal túto ponuku a navrhol dizajn, hoci písmeňá už boli použité z predvolených z počítača. Takáto práca naučí človeka narábať s priestorom. Na malom mieste treba vytvoriť niečo zaujímavé, výpovedné. Takúto skúsenosť som často využíval v maľovaní.

Ak by ste dnes pracovali v tejto oblasti, pravdepodobne by ste pôsobili ako dizajnér či grafický návrhár na nejakom marketingovom oddelení. Sledujete dnešné trendy v reklame z odborného hľadiska?

– Pri objednávkach sme mali zadefinované určité bariéry, ktorých sme sa museli držať, napríklad bolo stanovené, koľko farieb môžeme použiť v danej téme. Bolo treba dosiahnuť, aby forma v určitom zmysle nahrádzala farby, avšak aby to celé nebolo nudné. A tieto podmienky, bariéry boli vskutku dobré. Návrhára viedli k disciplinovanosti. Teraz dané nie sú a je to vidno.

Jeden z vašich známych, tiež maliar, o vás povedal, že vám nerobí problém uvoľnene sa rozprávať pri maľovaní. To je pre mnohých vraj ťažké, keďže obe činnosti si vyžadujú koncentráciu. Často sa ľudia zastavujú, keď maľujete, kreslíte na ulici?

– Som rád, keď sa niekto pristaví a môžeme sa porozprávať. K takýmto udalostiam sa mi viaže mnoho milých, zaujímavých zážitkov. Vôbec mi nevadí, ak sa musím počas maľovania rozprávať s niekým, naopak. Nanajvýš oni rozprávajú a ja odpovedám. Chodil som 13 rokov do Makó, kde sa konali medzinárodné umelecké tábory. Maľoval som na hlavnej ulici, okolojdúci sa premávali sem-tam, občas sa pristavili

na kus reči a išli ďalej. Prišiel mladý muž na bicykli, odložil ho a vydal sa smerom ku mne, ale medzitým sa pri mne niekto zastavil. On sa zháčil, ale keď dotýčný odišiel, pokračoval opäť smerom ku mne. Zase sa však niekto zastavil a on opäť zastal a čakal. Myslel som si, že je tiež maliar a chce sa so mnou nerušene rozprávať o tom, ale zrazu prišiel ku mne a opýtal sa ma, či v blízkom železiarstve predávajú nejaký konkrétny tovar (smiech).

Veľmi milo som sa prekvapil raz v Kaposvári

pri železničnej stanici. Búrali tam staré domy a na voľnom priestranstve realizovali novú zástavbu. Aj predtým som tam rád maľoval tie staré budovy, ale vtedy, po zbúraní jedného radu domov, sa naskytl úplne nový pohľad na časti budov, ktoré predtým neboli viditeľné, preto som tam rád chodil aj počas sanačných prác. Raz to tam ohradili páskou a osadili tabuľu so zákazom vstupu do danej lokality. Zostal tam jediný strom a keďže robotníci boli ďaleko, vošiel som do ohradenej zóny a usadil som sa pod stromom. Kým som tam maľoval, prišlo veľké čierne auto a zastalo pri strome. Vystúpil z neho mladý muž a vydal sa smerom ku mne. Hlavou mi preletelo, že by mi podľa veku mohol byť vnukom a za chvíľu tu určite začne na mňa kričať. Prišiel však ku mne a kultivovane sa mi prihovoral, že by chcel nechať auto v tieni stromu, len nech mu poviem, kde ho môže odstaviť, aby mi neprekážalo pri maľovaní.

Svoj prvý obraz ste namaľovali ešte v detstve a odvtedy už ubehlo takmer 7 desaťročí, čo sa venujete výtvarníctvu. Pamätáte sa ešte na svoj prvý obraz?

– Svoj prvý obraz som namaľoval na konci vojny, keď tu tri mesiace boli Rusi. Všetci obyvatelia sa museli vysťahovať, my sme išli na Bimbulu k tete. Boli sme tam, kým prešiel front, potom prišla správa, že sa môžeme vrátiť. Vrátili sme sa domov, ale do nášho dvora spadla bomba a dom bol neobývatelný. Odišli sme teda do Šaroviec k starému otcovi a medzitým krstný otec s ďalšími chlapmi pozbieral

na to podmienky

z ruín použiteľné škridle, ktoré vedel položiť na strechu a takým spôsobom opravil dve miestnosti tak, že sme v nich mohli bývať. Keď sme sa vrátili, vedel som malovať len pri sviečke. Tá horela, ale aj tak bola taká tma, že som sa k nej prisunul bližšie a zapálili sa mi vlasy. Mama ma zahнала spať a ja som plakal, lebo som to chcel dokončiť. Maloval som scénu z vianočnej pohľadnice: na dvore kostola bolo vidno ľudí, ako idú v snehu do kostola. Už som to mal takmer hotové, len postavy sa mi nejako nedarili. Keď som ráno vstal, postavy boli na obrázku, mama ich tam namalovala. Ani ona nechápala, ako sa jej to podarilo, veď nikdy predtým nemala v ruke štetec.

Aká bola vaša prvotná motivácia, ktorá vzbudila vo vás záujem o výtvarné umenie?

– Na to asi ani neviem jednoznačne odpovedať, vždy ma to zaujímalo a smer záujmu sa vždy menil. Nielen v otázke tém, ale aj výtvarných štýlov. Vždy som maloval to, čo ma zaujímalo, na čo som mal chuť. Bola to skôr otázka nálady ako výberu výtvarného štýlu. Stalo sa, že niekedy aj po rokoch som sa k danému štýlu alebo danej téme vrátil.

Aký je problém so štýlmi?

– Vždy som chcel dosiahnuť to, že keď si niekto pozrie môj obraz na výstave, aby v tom momente tam bol len on a ten obraz, ja nie. Nikdy som sa nechcel poddať určitému smeru alebo práve módnemu výtvarnému štýlu. Vedel som, že by to nebolo úprimné, preto som sa usiloval o to, aby to, čo robím, som robil z lásky, potešenia. Aby v momente, keď sa niekto díva na môj obraz, nemyslel na to, že to je maľované v takom a takom štýle. Pravdaže, neodsudzujem, keď má niekto záľubu v určitom štýle a nasleduje ho. Napríklad mám niekoľko sto čierno-bielych abstraktných kresieb, všetky v rozmeroch desať krát desať. Mal som plán, že keď budem starý, namaľujem ich. Chcem robiť ešte takéto kresby, lebo je zaujímavé zmestiť sa do týchto rozmerov. Podstata je, že ma to baví a páči sa mi to. Komu sa nepáči, tomu sa páči niečo iné. Pravdaže, som rád, keď sa niekomu páči, čo robím, avšak mám taký pocit, že k maliarskemu stojanu som vždy pristupoval z určitého sebeckta, aby som maloval to, čo zaujíma mňa. Tento prístup som za žiadnych okolností nechcel zmeniť.

Podľa mňa vám toto sebeckto ktokoľvek s ľahkým srdcom prepáči. A keď nemyslíte na štýly, ale na konkrétnych umelcov, máte svoje vzory?

– Žijeme vo svete, keď sú aj svetové výtvarné unikáty na dosah, či už v knihách, v televízii alebo na počítačoch. Mnoho majstrovských diel je možné si pozrieť aj na výstavách, preto otázka ani neznie kto, ale kto nie. V súčasnosti sa častejšie organizujú veľké výstavy v Budapešti. Pri týchto príležitostiach ich vždy s radosťou navštívim, veď tieto obrazy som „naživo“ ešte nevidel. S určitosťou viem, že si z nich niečo zoberiem. Aj keď nie vedome formu, farby

alebo kompozíciu, ale skôr to vo mne zostáva ako zážitok. Keď tvorím, vychádza to na povrch, stretávam sa s ním a často si to ani neuvedomujem.

Kto ma ovplyvnil? Mám rád impresionistov za to, že opustili ateliéry a vyšli von do prírody. To, čo vonku videli, im poskytlo veľký zážitok. Nám zanechali nielen zážitok zo skúsenosti stretnutia sa s ich obrazmi, ale aj radosť z toho, že sa mohli zdržiavať vonku. Či sa niektoré z mojich obrazov podobajú na ich obrazy, je druhoradé. Podstatné je, aby som išiel von maľovať vtedy, keď ma tam niečo ťahá a aby som zvečnil to, čo ma priťahuje. Ako príklad môžem spomenúť Gauguina, ktorý začal s impresionistami, ale nechcel pokračovať tak, ako mnohí iní, ktorí prešli na iný štýl. Odcestoval na úplne iné miesta, medzi odlišných ľudí a začal pracovať s úplne inými farbami. A dostal tam veľmi veľa. Človek dostáva veľa, je na ňom, ako to využije, koľko prevezme od predchodcov a nakoľko ho motivujú jeho zážitky, dojmy.

Keď už hovoríme o lokalitách: ako je to so Želiezovcami, sú tu ešte také panenské miesta, ktoré ste nezvečnili?

– Určite ich je veľa, ale najviac ma zaujíma Hron. Veľmi ma to bolí, že z tejto krásnej rieky urobili kanál. Napriek tomu tam chodím, pretože sa mi páči, ako sa Hron nenechá skrotiť. Možno to vyznieva ako určitá škodoradosť, ale teším sa tomu, keď podmyje určitý úsek brehu a vytvorí niečo nové. Na jednom z abstraktných obrazov som to aj namaľoval, ako ho chcu regulovať, ale rieka sa nedá, prerazí a vytvorí si novú cestu. Veľmi rád tam chodím a rád to maľujem.

Podľa čoho sa rozhodujete, čo práve budete maľovať?

– Keď som začínal, často sa vynárala otázka, čo maľovať. V tom období som často maľoval záhradu. Vtedy neboli voľné soboty a pracoval som v Nitre, potom v Leviciach. O piatej som odchádzal, o piatej prichádzal domov. Kam som mohol ísť, keď som chcel maľovať? Veľa možností na výber nebolo, tak som vyšiel na dvor alebo do záhrady. Bolo to trochu z donútenia, ale nemal som ten pocit, že som v niečom obmedzovaný. Tolko krásy bolo v tej

záhrade. Nestaval som sa k tomu tak, že tak teraz urobím impresionistický obraz, skôr som chcel zachytiť danú krajinu a svetlá, ktoré v nej pracovali. Chcel som, aby bolo viditeľné, čo všetko človek dostáva v tej záhrade od prírody, od počasia, ako sa práve cíti. Krajina je viac ako pohľad, je tam vôňa, hluk alebo naopak ticho, mnoho vnemov, ktoré nás obklopujú. Nie je to len pohľad, nevnímame to len očami, ale často aj kožou – je nám zima alebo teplo, a to som chcel vyjadriť na plátne, aby sa tieto rôzne vnemy dali vnímať očami. Odovzdať iným to viem len ako pohľad, ale ja to cítim a tento pocit prefiltrujem cez seba.

Vaše prefiltrované dojmy sme si našťastie mohli pozrieť v máji v Maďarskom dome. Na výstave životného diela ste predstavili prierez siedmich desaťročí tvorby. Čitateľia našich novín však vedia, že nedávno ste navrhli, že svoje diela tu nielenže vystavíte, ale časť rovno darujete mestu. To sa napokon neuskutočnilo. Prečo?

– Prišiel som do Želiezoviec, povedal som, že mám obrazy, staršie aj novšie a navrhol som, že ich darujem mestu. Zároveň som oznámil aj

to, že niekoľko svojich obrazov by som tu chcel vystaviť. Podľa vyjadrenia vedúcich predstaviteľov mesta by sa výstava mohla zorganizovať pri príležitosti mestských dní 2014. Ja som sa zariadil podľa toho.

Obrazy boli 12 rokov v pivnici. Všetky bolo treba očistiť, niektoré rámy opraviť, resp. zhotoviť nové. Podľa dohody sme ich mali vystaviť ešte predtým, ako sa malo zrealizovať darovanie. Tri dni pred dohodnutým termínom sme pricestovali do Želiezoviec, ale v Dome kultúry o ničom nevedeli. Vyšlo najavo, že

vtedajšie vedenie mesta neoboznámilo pracovníkov Domu kultúry o našej dohode, a tak oni nemohli nič tušiť. Z mojej strany som dohodu dodržal, zo strany mesta sa tak nestalo. Nič nebolo pripravené. Vopred som oznámil, koľko obrazov chcem vystaviť, nielen tie, ktoré som chcel darovať, ale aj niekoľko ďalších. Ja som bol pripravený, oni nie. Keď som videl, aké bezhlavé opatrenia sa robia, rozhodol som sa, že sa žiadna výstava neuskutoční. Za takýchto podmienok to nemohli zrealizovať. Súčasne som dočasne stiahol svoju ponuku, podľa ktorej by časť mojich diel malo získať mesto. Nebolo na to pripravené. Ak bude možné, aby niekoľko mojich obrazov mohlo niekde byť permanentne vystavených a ďalšie uložené v depozite v primeraných podmienkach, som ochotný ich venovať mestu. Ponuka je teda z mojej strany stále aktuálna.

Ďakujem za rozhovor

Ladislav Levický

Celeste Buckingham v škole

Vďaka úspešnému projektu Základná škola na Mierovej ulici privítala výnimočnú návštevu. Celeste Buckingham prišla nielen spievať, ale aj učiť. Siedmaci s ňou mali hodinu angličtiny. V piatok sa toho v škole udialo veľa. O tom však až v budúcom čísle... (šh)

„Mestská knižnica Želiezovce oznamuje, že pri vydaní publikácie Staré pohľadnice Želiezovce v roku 2014 sa nedopatrením meno Pavla Polku nedostalo medzi majiteľov zbierok. MsK Želiezovce sa týmto menovanému za chybu ospravedľňuje.“

Mestská knižnica Želiezovce

Apró Kincső: bolo to pekné

Želiezovský detský tanečný súbor reprezentoval naše mesto a región na mimoriadne vysokej úrovni v maďarskej televíznej súťaži Vzlietol páv 2015. Úspešne sa dostal cez regionálne kolá až do predfinále súťaže. V televíznom vysielaní sa Želiezovčania predstavili v septembri a koncom novembra. A nie hocijako, veď v predfinále získali 59

bodov zo 60 možných. Na postup to, žiaľ, nestačilo, do semifinále postúpil súbor so 60 bodmi. Celé mesto, celý región, dokonca celé Južné Slovensko držalo palce súboru Apró Kincső. Potom, bez ohľadu na výsledok, ich mnohí zahrnuli gratuláciami. Touto cestou, s dodatočným súhlasom milých čitateľov, sa k nim pripájame. Chlapci, dievčatá, bolo to pekné! (ik)

Všade dobre, doma najlepšie...

Dolnohronské rozvojové partnerstvo s finančnou podporou Nitrianskeho samosprávneho kraja zorganizovalo začiatkom decembra vedomostnú súťaž pre žiakov 2. stupňa ZŠ regiónu s názvom Všade dobre, doma najlepšie. Trojčlenné skupinky žiakov oboch želiezovských škôl, ako aj ZŠ v T. Lužanoch a Keťi si svoje vedomosti zmerali v oblasti znalostí etnografie, miestnej histórie a reálií Dolnohronského regiónu. Porote predsedal PhDr. Ladislav Vincze z Krajského archívu v Nitre, pobočka Levice.

V súťaži si najlepšie počínali žiaci ZŠ s VJM v Želiezovciach, ďalšie školy sa umiestnili v poradí: ZŠ Želiezovce, ZŠ s VJM T. Lužany, Cirkevná ZŠ s VJM Keť. Ako na záver spomenul hlavný organizátor súťaže Gábor Juhász, v tejto súťaži sú víťazmi všetci. V tom duchu prebiehalo aj odovzdávanie ocenení: diplomy a vecné ceny dostali naozaj všetci súťažiaci. (ik)

Stovka v spoločnosti autora bestselerov

Len veľmi ťažko mohla Mestská knižnica v Želiezovciach vybrať vhodnejšieho hosťa Literárnej kaviarne deň po 17. novembri. Spisovateľ, bývalý politik a diplomat Jozef Banáš si svoje názory aktualizuje a nemá problém deliť sa o ne so svojimi čitateľmi a spolubesedníkmi. Tak, ako sa vo svojej rôznorodej literárnej tvorbe nevyhýba ani tzv. kontroverzným témam, otvorený bol aj akýmkoľvek otázkam.

Najskôr predstavil svoju žánrovo a najmä tematicky pestrú tvorbu, potom prišiel rad na otázky. Niektoré sa

týkali jeho dcéry Adely, niektoré politiky, cestovania a všetkého možného. Okrem zaujímavého hosťa bola literárna kaviareň 18. novembra vo veľkej sále Domu kultúry výnimočná aj tým, že išlo o sté podujatie pod týmto názvom. V tomto jubilejnom duchu sa nieslo celé podujatie. Zároveň však bolo cítiť, že niečo visí vo vzduchu. Obavy o budúcnosť knižnice v súvislosti so stratou jej právnej subjektivity. Zostáva len dúfať, že jedna z najlepších besied nebola labuťou piesňou želiezovskej knižnice. (šh)

Lokomotíva na sídlisku

Na jeseň tohto roka vznikol v našom meste verejný priestor, ktorý nesie meno jedného z členov z rodu grófskej rodiny Esterházyovcov. Ide o detské ihrisko Ernestína, nachádzajúce sa medzi bytovými domami na Slnecnej ulici. „Ihrisko je nazvané po železovskej grófske Ernestíne Coudenhove (1861–1945), ktorá obhospodarovala niekdajšie Esterházyovské panstvo až do roku 1945. Medzi obyvateľmi bola nesmierne obľúbená pre svoju ľudskosť a mravný život. Starí Želiezovčania aj po rokoch spomínajú na grófsku s hlbokou úctou,“ stojí na informačnej tabuli detského ihriska, ktoré vzniklo zo spoločnej iniciatívy Miestneho odboru Matice slovenskej a mesta ešte v septembri tohto roka. Projekt spomínaných partnerov podporila Nadácia Orange sumou 2000 eur.

Na ihrisku sa nachádza zjednodušená replika súpravy úzkokoľajnej železnice, spájajúcej v minulom storočí grófske majere s cukrovarom v Pohronskom Ruskove. Tematicky ladené detské ihrisko s replikou „úzkokoľajky“ si od začiatku našlo priaznivcov, a to nielen medzi deťmi, ale aj v radoch dospelých, dokonca aj tých, ktorí spočiatku realizátorov originálneho nápadu skôr odhovrali. MO Matice slovenskej a mesto, reflektujúc na túto skutočnosť, hľadajú možnosti ďalšieho rozšírenia ihriska. Prvé pokusy, reagujúce na projektové výzvy Detského fondu Cloeta, Komunitnej nadácie Bratislava, Spotrebiteľského združenia COOP Jednota Nové Zámky zatiaľ neboli úspešné, nadšenie však trvá, a tak je

šanca, že ponuka detského ihriska Ernestína sa v budúcnosti rozšíri. Napríklad o repliku Ernestínino mosta... (ik)

Žiaci ZŠ v Želiezovciach úspešní vo výtvarných súťažiach

Dňa 11. 11. 2015 sa vo Vieske nad Žitavou uskutočnilo slávnostné odovzdávanie ocenení víťazom v krajskej výtvarnej súťaži EKOPLAGÁT Arborétum Mlyňany SAV 2015. Druhého ročníka tejto súťaže sa zúčastnilo osemnásť základných škôl Nitrianskeho kraja. Spomedzi 104 súťažných prác päť ocenení získali žiaci z našej školy. V I. kategórii získala 2. miesto Michaela Sádecká z 5. B triedy, zvláštnu cenu získala Štefánia Benčíková z 5. A. V II. kategórii sa na 3. mieste umiestnila Angelika Radovčíková zo 7. B a zvláštnu cenu si odniesla Adriana Straňáková zo 6. A triedy. Zvláštnou cenou bola odmenená aj žiačka III. kategórie Karin Kecskéssová z 9. A triedy.

V rovnaký deň 11. 11. 2015 sa žiaci našej školy zúčastnili slávnostného odovzdávania cien astronomickej umeleckej súťaže ČLOVEK NA ORBITE. Ocenenia získali žiaci našej školy (viac v článku: Udeľovanie cien v knižnici - pozn. red.)

Víťazom oboch súťaží a učiteľkám ocenených žiakov Andrei Valentkovej, Martine Laczkovej a Angelike Kállay srdečne blahoželáme. Fotografie z oboch súťaží si môžete pozrieť na webovej stránke <http://zszeliezovce.edupage.sk/>. (mz)

Udeľovanie cien v knižnici

Slávnostné vyhodnotenie astronomickej umeleckej súťaže „Človek na orbite“ a otvorenie výstavy, ktorú vyhlásila Mestská knižnica v Želiezovciach v spolupráci s Tekovskou hvezdárnou v Leviciach v dvoch kategóriách, sa uskutočnilo 11. novembra 2015 v priestoroch mestskej knižnice. V tomto ročníku sa do súťaže zapojilo 6 škôlok/škôl s rekordným počtom 177 výtvarno-umeleckých prác. Medzi ocenenými boli aj železovskí žiaci. Prihlásené plošné i priestorové práce boli naozaj kreatívne, zhotovené rôznymi technikami a materiálmi, napr. temperové farby, pastel, tuš, atď. Viaceré práce upriamili pozornosť aj na využitie odpadového materiálu. Hodnotiacu porotu tvorili pracovníci tekovskej hvezdárne a mestskej knižnice, ktorí určili víťazov:

1. kategória (MŠ): 1. Simon Harangozó (MŠ Kukučínov 18), 2. Viktória Jahodová (MŠ SNP 9, Želiezovce), 3. Petra Gilyánová (MŠ Hopsassa). 1. kategória (1.-4. ročník, ZŠ): 1. Linda Potocká (ZŠ s VJM Želiezovce), 2. Samko Paulis (ZŠ Želiezovce), 3. Barbora

Verlíková (ZŠ Želiezovce). 1. kategória (5.-9. ročník, ZŠ): 1. Fanni Klimaj (ZŠ s VJM Želiezovce), 2. Karin Kecskéssová (ZŠ Želiezovce), 3. Zsófia Vavro (ZŠ s VJM Želiezovce). 1. kategória (SŠ): 1. Petra Tomová (Gymnázium Želiezovce), 2. Patrik Molnár (Gymnázium Želiezovce). 2. kategória (MŠ): 1. Dean Antal (MŠ Kukučínov), 2. kategória (1.-4. ročník, ZŠ): 1. Martin Konopka (ZŠ Želiezovce), 2. Matúš Marcus Mäsiar (ZŠ Želiezovce), 3. Samuel Kóša (ZŠ Želiezovce). 2. kategória (5.-9. ročník, ZŠ): 1. Peter Lukács (ZŠ Želiezovce), Cena Tekovskej hvezdárne v Leviciach: Rebeka Ujváry, ZŠ s VJM Želiezovce, Cena Mestskej knižnice Želiezovce: Alexandra Kalavná, ZŠ Želiezovce.

Na slávnostnom vyhodnotení súťaže si výhercovia prevzali diplomy i vecné ceny, ktoré im odovzdal riaditeľ Tekovskej hvezdárne Jozef Kováč a riaditeľka Mestskej knižnice v Želiezovciach Diana Pólyová. Organizátori súťaže ďakujú pedagógom za prípravnú prácu a deťom za bohatú tvorbu.

Mikulskí škôlkari pomáhajú zvieratám

V polovici novembra zorganizovali v mikulskej Materskej škole Hopsasa dobrovoľnú zbierku v prospech zvierat v útulkoch. Celotýždenné podujatie s názvom Majme srdce pre zvieratká bolo pripravené učiteľkami MŠ a zapojili sa doň okrem detí

aj rodičia. Pri ukončení zbierky deti formou zážitkového učenia mohli spoznať psíka jednej z učiteliek Tímei Ilčíkovej. „Prijali ho s nadšením, hladkali ho a učili sa ho viesť na vôdzke. Výťažok zo zbierky venujeme tentoraz útulku v Komárne,“ povedala riaditeľka MŠ Margaréta Adamcseksová. (ik)

Všetky práce sú sprístupnené do 31. decembra 2015 vo výstavnej sieni mestskej knižnice v Želiezovciach, a výherné práce poputujú ďalej na výstavu do Tekovskej hvezdárne v Leviciach.

(msk)

Deň jablka v ZŠ

V dnešnej uponáhľanej dobe sa veľa rozpráva, píše a diskutuje o zdraví a zdravej výžive. Táto téma nie je ľahostajná ani pedagógom a žiakom Základnej školy v Želiezovciach, preto sa škola zapojila do projektu Zdravej školy „DEŇ JABLKA“, ktorý sa uskutočnil dňa 21. októbra 2015 pod dohľadom Andrey Valentkovej, Anikó Šedivej a Teodory Bilovej. Prostredníctvom rozhlasovej relácie, ktorú pripravili žiaci 9. ročníka, sme si pripomenuli, aká je pre naše zdravie dôležitá konzumácia jabĺk. Prispieva k zdravému rastu a vývinu, blahodarne vplýva na krvný obeh, činnosť srdca, očistu tela, nehovoriac o tom, ako dobre chutí. Pri tejto príležitosti školská jedáleň zabezpečila jablká pre všetkých žiakov a pracovníkov školy. Žiaci 1. stupňa sa zapojili do výzdoby školskej jedálne a priestorov školy výtvarnými prácami a projektmi s tematikou jablka. Tým vyjadrili myšlienku, že jablká by sa mali stať neodmysliteľnou súčasťou nášho jedálneho. Zapojením sa do projektu DEŇ JABLKA sme žiakom ukázali jednoduchú cestu, ako udržiavať svoje telo zdravé a krásne.

Miroslava Bieliková

Cena primátora mesta Nitra na Gymnázium J. A. Komenského s VJM Želiezovce

Náš žiak druhého ročníka, Gábor Nagy dosiahol mimoriadne dôležité umiestnenia na 21. ročníku modelárskej súťaže plastových a papierových modelov v Nitre, ktorú organizoval Modelársky klub Zobor Nitra 17. októbra 2015. Gábor sa zúčastnil kategórie Juniori – vojenská technika (všetky mierky) a zásluhou dvoch plastových modelov si mohol prevziať Cenu primátora mesta Nitra 2015. Žiak druhej triedy sa nominoval modelom tanku T-54 B, ktorým sa umiestnil na druhom mieste a modelom vrtuľníka typu Chinook, ktorým sa prebojoval medzi najlepších troch modelárov a nakoniec získal tretie miesto. Gábor nám porozprával, že sa už dlhé roky venuje modelárstvu, svoju prvú prácu zhotovil ešte na základnej škole v treťom ročníku, neskôr sa zapojil do modelárskeho útvaru pod vedením pána učiteľa Zoltána Főzőho a svoje prvé úspechy dosiahol práve tu, ako deviatak na súťaži vo Vinici. O Gáborovom nadaní svedčí aj fakt, že na gymnázium dosahuje výborné študijné výsledky napriek tomu, že modelárstvo vyžaduje od človeka detailne vykonanú prácu a veľa-veľa času. Zhotovenie modelu tanku alebo vrtuľníka podľa nášho modelára potrvá občas aj pol roka, popritom je to veľmi zábavná a zmysluplná činnosť. Gábor, prajeme ti veľa tvorivo prežitých hodín vo svete modelárov!

(com)

Z denníka Lajosa Túrőczyho...

V priebehu tohto roka nám vtedajší vedúci mestského múzea Pavel Polka poskytol zaujímavý materiál – denník Želiezovčana Lajosa Túrőczyho (1929–1989), písaný v rokoch druhej svetovej vojny. Denník začal písať v decembri 1943 a udalosti sledoval po oslobodenie nášho mesta, resp. takmer až do konca vojny. Počnúc týmto číslom našich novín budeme úryvky z denníka postupne uverejňovať.

Želiezovce, 1. decembra 1943

Chodím do Maďarskej kráľovskej zimnej hospodárskej školy! Veľká radosť, dostali sme čapice „zeleň na žalud“. S radosťou nosíme symbol našej školy.

Želiezovce, 2. decembra 1943

Naše prvé ťažké vpochodovanie s puškami. Od obecenstva sme dostali prvé verejné uznanie, dokonca aj od pána hlavného učiteľa Ferenc Krasznayho. Potiaľ som to prijal s radosťou.

Želiezovce, 4. decembra 1943

Spadol prvý sneh. Pravdepodobne máme pred sebou „Bieleho Mikuláša“. Chystám sa do kina na sobotňajší film o piatej. Názov filmu je Velkomožný pán Pišta. Dnes sa nám začína voľno, ktoré trvá iba krátky čas. Jeho koniec je vo štvrtok ráno.

Želiezovce, 6. decembra 1943

Po snehu dážď, po daždi mráz. Iné počasie ku korčuľovaniu ani netreba. Prvé korčuľovanie sa teda konalo dnes. V dnešný deň, presnejšie v Mikulášsky večer sa stalo aj iné. Ako tradične, darček na Mikuláša, zlatá retiazka.

Želiezovce, 7. decembra 1943

Dnes je tretí deň prázdnin. Učenie, opakovanie učiva som už dokončil. V rámci ručnej práce som urobil „fajnové“ porisko k sekeri. Sneh sa už takmer úplne roztopil. Prázdniny sa mňhajú, Vianoce sa blížia.

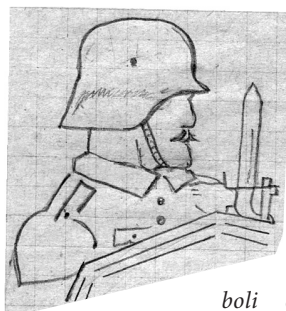
Želiezovce, 12. decembra 1943

V nedeľu sme vyšli z malej omše a skončili sme v hospodárskej škole. Poobede tam ideme opäť.

V sobotu večer sme išli do kina na film „Panna a kozliatko“. Podľa mňa to nie je dobrý film.

Želiezovce, 13. decembra 1943

Ako všedné dni sa to začalo aj dnes. Na poludňajšom gazdovskom krúžku som hodnotil. To bolo moje prvé verejné vystúpenie. O týždeň budú hodnotiť mňa. Poobede sme išli na domáce priemyselné práce.

Želiezovce, 14. decembra 1943
Predpoludnie prebiehalo riadne. Poobede nám prednášali miestni vojaci. Prednášky boli o útvaroch

a teórii. Rozprávali nám o láske k vlasti a mnohom inom. Na prednáške boli všetci leventeovia aj pán plukovník. Zaznamenal a nakreslil: Lajos Túrőczy

Želiezovce, 16. decembra 1943

Po dobre ťažkých hodinách chovu do-

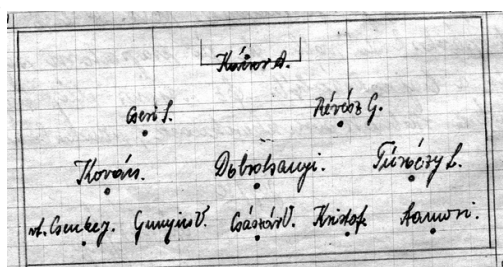
bytka bežím domov o 1:10. O pol druhej naspäť do školy. Je tam zamestnanie pre leventeov. Boli sme vonku na cvičisku. Tam aj naspäť sme išli so spevom. Po učení som dočítal knihu s názvom Hrdinstvo v Gran Sasso. Vyslobodenie Mussoliniho. Zaujímavo opisuje vyslobodenie Mussoliniho. Včera, 15. nám prednášal zamestnanec dozorníckeho služobníctva. Večer som sa učil chov dobytka, aj pred hodinou som mal trénu. Hodiny prebiehali pekne bez odpovedania. Prešli sme na ľahšiu časť, Všeobecný chov dobytka, teraz nasleduje menej náročné učivo. Aj pán riaditeľ sa smial, že „mučenie prácou“ sa skončilo.

Želiezovce, 17. decembra 1943

Prvý zápas medzi žiakmi hospodárskej školy. Svoje sily si zmerala dolná a horná trieda. Výsledok: I. ročník – II. ročník 3:3, nerozhodne.

Hodnotenie. Prvý ročník bol oveľa lepší a rýchlejší. Mali lepšiu techniku. Horná okrem dlhého Lázára najmä v druhom polčase už nevládala ani existovať. Strelcami boli Szamosi a Lázár. Pomer rohov bol v prospech dolnej. Trocha viac techniky a súdržnosti a jednoznačne by sme hornú porazili.

Zostava: 17. 12. 1943, I. ročník:

* Šport *

Bratia na ceste za motokrosovou slávou

Motokrosový šport si v našom meste buduje stabilné zázemie. Popri minuloročnom majstrovi Slovenska v kategórii MX65 Kristiánovi Vincze Dókovi začal prvé úspechy dosahovať aj jeho mladší brat Adrián Vincze Dóka. Ten podľa ich starého otca a trénera

Ludovíta Dóku preukazuje aspoň taký talent ako minuloročný šampión.

Sedemročný Adrián absolvoval na jeseň tohto roka niekoľko pretekov v sérii otvorených majstrovstiev Maďarska a dosiahol nečakane dobré výsledky. „Hneď na svojich prvých pretekoch, ktoré sa konali v septembri v Csákánydoroszló, sa Adrián v medzinárodnom poli pretekárov v kategórii MX50 umiestnil na neuveriteľnom a vynikajúcom 2. mieste. V depe sa razom stal veľmi obľúbeným, mnohí chodili gratulovať dovtedy neznámemu mladému pretekárovi,“ hovorí tréner, ktorému týmto pribudol ďalší zverenec. Svoje druhé preteky absolvoval v rámci tej istej série v Kaposváre. Na zablatenom, klzkom teréne skončil na 6. mieste. „S blatom na dráhe nemal skúsenosti,

napriek tomu si viedol dobre a v rámci otvorených majstrovstiev Maďarska získal dôležité majstrovské body. Svoje tretie medzinárodné účinkovanie absolvoval v Ostrihome, kde sa zúčastnil pretekov družstiev. Ich družstvo, tvorené ním, jeho bratom Krisztiánom a maďarským pretekárom Bence Somogyim, získalo 13. miesto v 18-členom poli.“

Adrián dosiahol svoje počiatočné úspechy tak, že za sebou mal minimálny počet tréningových hodín. „Trénovať začal na lacnej čínskej motorke. Niekoľko tréningov sme absolvovali v Lontove a jeho talent bol od začiatku očividný. Po sústredení u maďarského odborníka Kornéla Németha a niekoľkých tréningoch sa postavil na prvý štart a výsledok už vieme. Všimol si to aj majiteľ firmy OKR – KTM Nána, ktorý mu venoval motocykel talianskej značky CSA. Na základe tohtoročných výsledkov je pripravený Adriánovi venovať ďalší, tréningový motocykel na budúcu sezónu,“ dodáva tréner-starý otec, ktorý potvrdzuje, že mladší z vnukov má nielen talent a rozvahy, ale aj kvalitatívne lepšie podmienky ako mal jeho starší brat v začiatkoch. Okrem spomenutého sponzora nezabudol Ludovít Dóka vyzdvihnúť železovského podnikateľa Mariána Tótha, ktorý sa veľkou mierou pričinil o vytvorenie vhodných podmienok na tréningovú prípravu chlapcov.

Starší z bratov Vinczeovcov, Kristián utrpel na začiatku tohtoročnej sezóny zranenia, ktoré mu znemožnili plnohodnotne sa zapojiť do majstrovských súťaží. Na štart sa postavil až v septembri. Absolvoval niekoľko pretekov v sérii otvorených majstrovstiev, kde napriek tomu, že sa do zbierania bodov zapojil neskoro, si v sumári dokázal vybojovať koneč-

né 6. miesto. Podarilo sa mu to na štyroch posledných pretekoch, keď dvakrát získal 5. a dvakrát 6. miesto.

V budúcej sezóne sa chlapci, obaja súťažiaci s číslom 33, budú snažiť zabodovať čo najviac krát vo svojich súťažných kategóriách. Adrián bude štartovať v kategórii MX50, Kristián v kategórii MX85 v ktorej chce, ak sa dokáže dostať do formy, absolvovať aj majstrovstvá Európy a sveta.

Ladislav Levický

Vážení občania,

v mene Mestského športového klubu i svojom vám prajem pokojné prežitie vianočných sviatkov, mnoho zdravia a šťastia v novom roku. Ladislav Sokol, poslanec MsZ a predseda MŠK

FUTBAL

IV. liga – dospelí – juhovýchod

Želiezovce – Šurany 1:2 (1:1) P. Kokoška
ViOn Zlaté Moravce – Želiezovce 8:0 (5:0)

IV. liga – U 19 starší dorast – juhovýchod

Želiezovce – V. Uľany 2:1 (0:0) D. Páchnik 2
Kozárovce – Želiezovce 2:2 (2:2)

D. Páchnik, D. Klenko

(nyf)

V jesennej časti prebiehajúcej futbalovej majstrovskej sezóny podávajú z družstiev Mestského športového klubu Želiezovce najlepší výkon hráči družstva starších žiakov. V III. lige - juh sa držia na vedúcej priečke. Na jeseň zaznamenali iba jedinou prehru, všetky ostatné zápasy vyhrali a súťaž vedú dvojbo-
dovým rozdielom pred Šuranmi. (ik)

1. Želiezovce	10	9	0	1	37:9	27
2. Šurany	10	8	1	1	44:10	25
3. Veľký Meder	10	7	2	1	38:9	23
4. Štúrovo	10	7	1	2	38:13	22
5. Šahy	10	4	2	4	23:23	14
6. Hurbanovo	10	4	1	5	24:24	13
7. Šaľa	10	3	2	5	21:18	11
8. Okoličná n/O	10	3	1	6	19:33	10
9. Šamorín	10	3	1	6	14:49	10
10. Marcelová	10	1	1	8	19:39	4
11. Kolárovo	10	0	0	10	10:60	0

Družstvo starších žiakov MŠK Želiezovce, jesenný líder majstrovskej súťaže starších žiakov v III. lige - juh. Horný rad z ľavej strany: Zoltán Nagy, Marek Horváth, Patrik Hutai, Rajmund Škrha, Kevin Kovács, Dani Szulényi, Edwin Svancár, tréner Ladislav Sokol a vedúci mužstva Ľubomír Kuruc. Dolný z ľavej strany: Adam Králik, Tomáš Kúdela, Adam Dudáš, István Mácsadi, Kristóf Jóba, Jim Lakatoš, Jakub Kuruc, Leonard Pásztor

Pasažier, na ktorého nikdy nezabudnem

Pred mnohými rokmi som si zarábala na živobytie ako taxikár. Na Štedrý večer počas jednej nočnej služby som šiel vyzdvihnúť po polnoci zákazníka. Adresa bola ponurá tehlova budova kompletne zahalená do tmy, s výnimkou jediného svetla v okne na prízemí.

Za týchto okolností, mnohí vodiči by len zatrubili raz alebo dvakrát, počkali chvíľku a potom odišli. Veľa zlého môže očakávať vodiča, ktorý ide do tmavej budovy o pol tretej ráno. Ale už som videl veľa ľudí, pre ktorých bol taxík jediným dopravným prostriedkom. Ak sa mi situácia nezdala nebezpečná, vždy som šiel ku dverám. Mohol by to byť cestujúci, ktorý potrebuje moju pomoc, zdôvodňoval som si pre seba. Tak som podišiel ku dverám a zaklopal. "Moment," odpovedal krehký, starší hlas.

Počul som niečo tahať po podlahe. Po dlhejšej odmlke sa dvere otvorili. Predo mnou stala drobná, asi 80-ročná žena. Na sebe mala šaty s potlačou a klobúčik so závojom, ako niekto z filmu z konca 30. rokov. Po jej boku stál malý nylonový kufřík. Byť vyzeral akoby v ňom roky nik nežil. Všetok nábytok bol zakrytý fóliou. Na stenách neboli žiadne hodiny, žiadna výzdoba, riad alebo príbory. V rohu bola lepenková škatuľa plná s fotiek a keramiky.

"Mohli by ste mi zobrať kufřík do auta?" spýtala sa. Vzal som kufřík do auta a vrátil som sa pomôcť jej dolu schodmi. Vzala ma za ruku a išli sme pomaly k obrubníku. Neustále mi ďakovala za moju láskavosť.

"To nič nie je," povedal som jej. "Snažím sa správať k svojim cestujúcim tak, ako by som chcel, aby sa správali k mojej matke."

"Ach, ste taký milý pán," povedala. Keď sme boli v aute, dala mi adresu a spýtala sa: "Mohli by ste ísť cez centrum?" "Ale to nie je najkratšia cesta," odpovedal som rýchlo.

"Ach, to nevadí," povedala. "Ja nie som v žiadnom zhone. Som na ceste do hospicu."

Pozrel som sa do spätného zrkadla. Jej oči sa leskli.

"Viete, už nemám žiadnu rodinu," pokračovala. "Doktor hovorí, že by som tam mala ísť, nemám veľa času."

Ticho som sa natiahol a vypol taxameter. "Ktorou cestou by ste chceli ísť?" pýtal som sa.

Ďalšie dve hodiny sme sa prevážali mestom. Ukázala mi budovu, kde kedysi obsluhovala výťahy. Zašli sme do štvrte, kde žili s manželom ako novomanželia. Zastali sme pred veľko-

obchodom s nábytkom, v ktorom kedysi bola tanečná sála, kam chodievala tančovať ako dievča.

Občas ma poprosila spomaliť pred konkrétnou budovou alebo zastaviť za rohom. Pozerala von oknom do tmy a nič nehovorila. Začalo sa brieždiť. Po prvom náznaku slnka na obzore náhle povedala: "Som unavená. Poďme už." Išli sme mlčky na adresu, ktorú mi dala. Bola to nízka budova, s príjazdovou cestičkou, ktorá prechádzala pod stĺporadiem. Dvaja zriadenci prišli k taxíku hneď, ako sme zastavili. Boli starostliví a pozorne sledovali každý jej pohyb. Museli ju očakávať. Otvoril som kufrak a vzal kufřík ku dverám. Žena už sedela v invalidnom vozíku.

"Koľko vám dlhujem?" spýtala sa a siahla do kabelky.

"Nič," povedal som.

"Musíte si predsa zarobiť na živobytie," odpovedala.

"Sú aj iní cestujúci."

Takmer bez rozmýšľania som sa sklonil a objal ju. Pevne ma stisla.

"Dali ste starej žene malý okamih radosti," povedala.

"Ďakujem."

Stisol som jej ruku a odkráčal do oparu ranného svetla. Za mnou sa zabuchli dvere. Bol to zvuk uzavretia sa kapitoly života. Tú zmenu som už nevyzdvihol žiadnych cestujúcich. Jazdil som bezcieľne, pohltentý v myšlienkach. Zvyšok dňa som mohol sotva rozprávať. Čo keby žene prideliť nahnevaného alebo netrpezlivého vodiča, ktorý by chcel rýchlo ukončiť svoju zmenu? Čo keby ju odmietol vziať, alebo by zatrubil raz a potom odišiel preč? Čo keby mal zlú náladu a odmietol s ňou konverzovať?

Koľko takýchto okamihov sme v živote prehliadli alebo nedokázali pochopiť? Sme presvedčení, že náš život sa točí len okolo veľkých udalostí. Ale veľké udalosti nás často nevedomky zaskočia a sú krásne zabalené v tom, čo nazývame drobnosťami.

Keď ma tá žena objala a povedala, že som jej priniesol okamih radosti, domnievam sa, že som bol na tejto zemi s jediným cieľom: zabezpečiť túto poslednú jazdu. Nemyslím si, že som niekedy v mojom živote urobil niečo, čo by bolo dôležitejšie.

Kent Nerburn,
preklad Norbert PAUL

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jötték

17. 11. Olivér Kiss (Želiezovce)

Sľúbili si vernosť – Húséget esküdtek

7. 11. Stanislav Krško (Kukučínov) – Kristína Hegedúšová (Kukučínov)

Gratulujeme – Gratulálunk

50		70	
Katarína Baková	06. 12.	Juraj Bachleda	20. 12.
Mária Gyürkyová	13. 12.	Veronika Hegedúšová	
Otília Jančová	01. 12.	Helena Herzová	21. 12.
Štefan Lacko	14. 12.	Ján Janiš	28. 12.
Mário Modrovič	01. 12.	Magdaléna Jankovičová	
Dóra Porubská	24. 12.		22. 12.
		Helena Šariková	28. 12.
60		80	
Viera Balázsová	19. 12.	Alžbeta Kassaiová	14. 12.
Štefan Ferencz	02. 12.	Mária Klimajová	23. 12.
Mária Hrivnáková	25. 12.	Helena Puchriková	29. 12.
František Slama	20. 12.	Irena Šinová	25. 12.
Eva Újváryová	21. 12.		
Anna Vrabelová	18. 12.	90	
		Mária Barteková	07. 12.

Opustili nás – Elhunytak

5. 10. Elena Szalmová (Želiezovce, 83 r.), 15. 10. Jozef Belaň (Želiezovce, 73 r.), 12. 11. František Jozefík (Želiezovce, 72 r.), 19. 11. Ján Simkó (Želiezovce, 72 r.), 24. 22. Zuzana Babeczová (Želiezovce, 67 r.), 26. 11. Štefan Csonka (Želiezovce, 60 r.), 28. 11. Alžbeta Szalmová (Želiezovce, 89 r.), Ernest Harangozó (Želiezovce, 66 r.), Gabriel Bartuš (Želiezovce, 55 r.), 1. 12. Mária Gergelyová (Bielovce, 72 r.), 6. 12. Ján Jamriška (Štúrovo, 78 r.), 7. 12. Irma C. Čomorová (V. Ludince, 87 r.)

Želiezovský spravodajca

Mesačník mesta Želiezovce. Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce, IČO: 00 307 696

Číslo registrácie: EV 3292/09, ISSN 1338 9327

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Mgr. Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: MsÚ Želiezovce

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Zselíz város havilapja. Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata, nyilvántartási szám: 00 307 696

Lapnyilvántartási szám: EV 3292/09, ISSN 1338-9327

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Mgr. Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: Zselízi Városi Hivatal

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

*Kegyelemben gazdag, áldott karácsonyi
ünnepet, és sikereiben gazdag boldog új
évet kívánunk!*

*Požehnané, pokojné vianočné sviatky a
šťastný, úspešný nový rok Vám prajeme!*

MAGYAR
KÖZÖSSÉG
PARTIA
SZÁRSZ
MÁDARSKEJ
KOMUNITY

(15-38)

Vtípy na Vianoce

Jožko píše Ježiškovi: Milý Ježiško prosím ťa na Vianoce mi pošli 40 eur. Veľmi by to mne aj mamke pomohlo.

List odnesie na poštu. Poštárky ho otvoria prečítajú si ho, a zato že Jožka majú rady poskladajú sa a pošlú mu 20 EUR.

Jožko píše späť Ježiškovi: Ježiško ďakujem ti za tie peniaze, veľmi nám pomohli. A predstav si že tie tety na pošte mi jednu 20-eurovku zobrali.

Dve blondinky sa túľajú po lese vyše 4 hodiny, zrazu jedna povie: ja už som unavená, kašlime na to, zoberme neozdobený...

Štyri etapy života muža: Veríš na Mikuláša... Neveríš na Mikuláša... Robíš Mikuláša... Vyzeráš ako Mikuláš.

Helyreigazítás

Lapunk novemberi számában megjelent „Játszótér a Magyar Ház udvarán” c. írásunkban az egyik mondatban tévesen azt állítottuk, hogy Batár Péter teljesen egyedül dolgozta ki azt a projektet, amellyel a Csemadok alapszervezete elnyerte a LEADER program helyi akciósportjának 260 eurós támogatását. Valójában azonban többen dolgoztak a projekt előkészítésén. A tévedésért szíves elnézésüket kérjük. *A szerkesztőség*

Spomienka

Dňa 7. decembra uplynul 10 rokov od úmrtia
môjho milovaného otca

pplk. JUDr. Ladislava Kissa

Kto ste ho poznali, venujte mu krátku
spomienku.

Syn Ernest

(15-37)

Spomienka

Dňa 17. decembra uplynulo 20 rokov od úmr-
tia nášho otca, starkého a dedka

Štefana Hlinku

S láskou spomína

manželka

a deti Štefan a Helena s rodinami

(15-36)

Spomienka

Ďaleká je cesta, márne volanie...

S hlbokým zármutkom v srdci
spomíname pri 3. výročí jej úmrtia
dňa 22. decembra na

Máriu Jamriškovú, rod. Pozsgai

Navždy zostane v našich srdciach

Manžel s rodinou

(15-35)

Vývozu triedeného odpadu v decembri

Zo Svodova a z Mikuly: 14. de-
cembra.

Z ulíc Záhradná, Hurbanova,
Polná, Fr. Kráľa, Orgovánová,
Gorkého, Krátka, Tichá, Pionier-
ska, Kossuthova, Kherndlova,
Sacherova, Potočná, Vrbová,
Školská, Štúrova, Jesenského,
SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná
a Cintorínska: 15. decembra.

Z ulíc kpt. Nálepku, Ružová, Mie-
rová, Železničná, Hviezdoslavova,
Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schu-
bertova, Úzka, Tržná, Petőfiho,
Lipová, Nezábudková, Brezová,
Agátová, Tulipánová, Narcisová,
Nová, Poštová, Sládkovičova,
Jilemnického, Hronská, Jókaiho
a Zlatnícka: 17. decembra.

Mestský úrad Želiezovce

Poradenstvo pre podnikateľov

v Centre podnikateľských služieb na ulici Mierová č. 24 v
Želiezovciach – tretia streda v mesiaci v čase od 9:00 do 14:
30 hod. Zvýhodnená cena: 1,50 eur/hod. *Mesto Želiezovce*

Regionálne centrum na zhodnotenie BRO Želiezovce

Kpt. Nálepku 71, 937 01 Želiezovce

Zimná prevádzková doba zariadenia, platná od 15. 11. 2015:

Po. – Str. – Pi.	08,00 – 16,00 hod.
Ut. – Štv. – Ne.	Zatvorené
Sobota	10,00 – 14,00 hod.

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (☎ 7711000) ponúka:

Vážení občania, čitatelia a priaznivci Mestskej knižnice!

Prijmite podakovanie za Vašu priazeň a podporu počas mnohých
uplynulých rokoch činnosti. Ďakujeme aj za Vašu podporu a účasť na
Literárnych kaviarňach, besedách a podujatiach, ktoré sme s láskou
pripravovali pre všetkých Vás. Čo prinesie budúcnosť, zatiaľ jasné nie
je. Veríme však, že svoju knižnicu budete aj naďalej podporovať a
využívať jej služby.

Prajeme Vám krásne a pokojné Vianoce v rodinnom kruhu a pevné
zdravie v novom roku 2016.

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (na poschodí) uzatvára svoju
činnosť, končí prevádzku 31. decembra tohto roka. Máte poslednú
možnosť uskutočniť predvianočný nákup kníh za výrazne znížené
ceny. Vyberte si knižné darčeky - aj kalendáre na rok 2016 - pod
stromček.

Mestská knižnica v Želiezovciach

kniznicazeliezovce@gmail.com
www.facebook.com/KniznicaZeliezovce

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének (☎ 7711000) ajánlata:

Tisztelt Olvasó!

Köszönjük az elmúlt években a könyvtár iránt tanúsított rokonszen-
vet. Köszönjük támogatásukat, az Irodalmi Kávéházon és egyéb ren-
dezvényeken való részvételüket is. Még nem világos, mit hoz a jövő.
Bízunk abban, hogy könyvtárunkat a jövőben is támogatják, és szol-
gáltatásait igénybe veszik. Kívánunk önöknek családi körben eltöltött
boldog karácsonyi ünnepet és jó egészséget a 2016-os évben.

A városi könyvtárral együtt az emeleti könyvkereskedésünk is befe-
jezi tevékenységét. Ezzel kapcsolatban rendkívül kedvező áron való
könyvvásárlásra nyílik lehetőség az ünnepek előtt. Könyvek és naptár-
rak széles választékával várjuk önöket.

Zselizi Városi Könyvtár

* Sport *

A motokrossz-versenyző testvérek babérokra törnek

Városunkban a motokrossz egyre inkább stabil háttérrel rendelkezik. Miután Vincze Dóka Krisztián tavaly az MX65-ös kategóriában szlovák bajnok lett, öccse, Vincze Dóka Adrián is elérte első sikereit. Edzője és nagyapja, Dóka Lajos szerint Krisztiánhoz hasonlóan nagyon tehetséges.

A hétéves Adrián idén ősszel részt vett a magyar nyílt bajnokság néhány versenyén, és várakozáson felüli jó eredményeket ért el. „Rögtön az első megmérettetésén, szeptemberben Csákánydoroszlón Adrián az MX50 kategóriában a fantasztikus 2. helyen végzett. Nagyon közkedvelt lett a depóban, sokan odajöttek gratulálni az addig ismeretlen fiatal versenyzőnek” – mesélte nagyapja, aki így újabb versenyző edzője lett. Második versenyét ugyanabban a sorozatban vívta Kaposváron. A sáros, csúszós talajon 6. helyezést ért el. „Nem volt még tapasztalata sáros pályán, ennek ellenére jól vezetett, és a versenysorozatban értékes bajnoki pontokat gyűjtött. Harmadik nemzetközi versenye Esztergomban volt, ahol csapatversenyen vett részt. Csapata, melyet rajta kívül bátyja,

Krisztián és a magyarországi Somogyi Bence alkotott, a tizennyolc induló csapat közül a 13. helyen végzett.”

Adrián kezdeti sikereit úgy érte el, hogy előtte szinte alig edzett. „A tréningeket olcsó kínai motoron kezdte. Lontón tartottunk néhány edzést, de már a legelején megmutatkozott tehetsége. A Németh Kornél magyar szakemberrel tartott összetartás és néhány edzés után állt a rajthoz, és az eredmény már ismeretes. Észrevette őt az OKR-KTM Nána cég tulajdonosa is, aki egy olasz CSA motorbiciklit ajándékozott neki. Ráadásul idei eredményei alapján hajlandó Adriánnak adni egy további edzésekre alkalmas motort is a következő idényre” – tette hozzá az edző-nagyapa, aki megerősítette, hogy kisebbik unokájának nemcsak tehetsége és elszántsága nagy, de sokkal jobb feltételei is vannak a kezdésre, mint annak idején bátyjának voltak. Az említett támogatón kívül Dóka Lajos nem felejtette el megemlíteni Tóth Marián zselízi vállalkozót sem, aki nagymértékben hozzájárul a fiúk megfelelő edzési feltételeinek megteremtéséhez.

Az idősebbik testvér, Krisztián a szezon elején sérülést szenvedett, ami lehetetlenné tette, hogy teljes értékűen bekapcsolódhasson a bajnokságba. Először szeptemberben állt rajthoz. Részt vett néhány nyílt bajnoki futamon, és annak ellenére, hogy a pontgyűjtést későn kezdte, az összesítésben megszerezte a

6. helyet. Az utolsó négy versenyen kétszer az 5., kétszer pedig a 6. helyen végzett.

A következő idényben a fiúk, akik mindketten a 33-as számot viselik mezükön és a motoron, mindent megtesznek annak érdekében, hogy versenykategóriájukban minél jobb eredményt érjenek el. Adrián az MX50, Krisztián az MX85-ben áll rajthoz. Utóbbi szeretné, ha sikerülne formába lendülnie, és ez esetben szeretne részt venni mind az Európa-, mind a világbajnokságon.

Levický László

LABDARÚGÁS

IV. liga – dospelí – juhovýchod

Želiezovce – Šurany 1:2 (1:1) P. Kokoška
ViOn Zlaté Moravce – Želiezovce 8:0 (5:0)

IV. liga – U 19 starší dorast – juhovýchod

Želiezovce – V. Uľany 2:1 (0:0) D. Páchnik 2
Kozárovce – Želiezovce 2:2 (2:2)
D. Páchnik, D. Klenko (nyf)

A folyó bajnoki idény őszi részében a Zselízi Városi Sportklub csapatai közül a diákok nyújtják a legjobb teljesítményt. A III. liga déli csoportjában az első helyen várják a tavaszi folytatást. Ősszel egyetlen vereséget szenvedtek, többi mérkőzésüket megnyerték, és a második Surány előtt két pont előnnyel vezetik a mezőnyt.

1. Želiezovce	10	9	0	1	37:9	27
2. Šurany	10	8	1	1	44:10	25
3. Veľký Meder	10	7	2	1	38:9	23
4. Štúrovo	10	7	1	2	38:13	22
5. Šahy	10	4	2	4	23:23	14
6. Hurbanovo	10	4	1	5	24:24	13
7. Šaľa	10	3	2	5	21:18	11
8. Okoličná n/O	10	3	1	6	19:33	10
9. Šamorín	10	3	1	6	14:49	10
10. Marcelová	10	1	1	8	19:39	4
11. Kolárovo	10	0	0	10	10:60	0

Tisztelt Zselíziek!

A Városi Sportklub és a saját nevemben békés, nyugodt karácsonyi ünnepeket, sok egészséget és boldogságot kívánok önöknek az új évben.

Sokol László,

városi képviselő, a VSK elnöke

A Zselízi Városi Sportklub diákcsoportja az őszi fordulók után biztosan vezeti a diákcsoportok III. ligájának déli csoportját. Felső sor balról: Nagy Zoltán, Horváth Marek, Hutai Pátrik, Škrha Rajmund, Kovács Kevin, Szulényi Dani, Svancár Edwin, tréner Sokol Ladislav a vedőci muštvá Kuruc Lubomír. Alsó sor balról: Králik Adam, Kúdela Tomáš, Dudáš Adam, Mácsadi István, Jóba Kristóf, Lakatoš Jim, Kuruc Jakub, Pázstor Leonard

Foto: VSK-archívum

Újabb aranyérem a zselízi gimnáziumnak

Iskolánk 1. osztályos tanulója, Meliska Gabriella, Kú Lajostól, az Aranycsapat Alapítvány kuratóriumának elnökétől és az Összmagyar Nemzeti Diák bajnokság főszervezőjétől meghívót kapott a diák bajnokság döntőjére, mely Pécs városában rendeztek 2015. november 20–22-e között.

Gabriella versenyszáma a sakk volt. Kategóriájában 13 versenyzővel mérte össze tudását. A mezőny erős volt, de ez nem szegte kedvét. Kitartóan küzdött, és az eredmény csodálatos lett: 1. hely, tehát aranyérem. A díjat Páva Zsolttól, Pécs polgármesterétől, vehette át. A gratulálók között volt Vári Attila, a Pécsi Sport Nonprofit

Zrt. vezérigazgatója, kétszeres vízilabdázó olimpiai bajnok és Wichmann Tamás, kilencszeres kenuvilágbajnok is. (com)

December 12-én Karácsonyi ajándék néven karácsonyi vásárt tartottak a városi művelődési otthonban. A rendezvényen különféle kézműves és népművészeti termékeket, étrend-kiegészítőket, könyveket, kozmetikai termékeket vásárolhattak, és közben mézbort, valamint nagy választékban teát és kávét is kóstolhattak az érdeklődők. A rendezvényt a városi könyvtár, a Matica slovenská helyi szervezete, a művelődési otthon és a Miracle kávéház szervezte. (sh)

Túróczy Lajos naplójából...

Az idei év során a városi múzeum akkori vezetője, Polka Pál érdekes anyagot bocsátott lapunk rendelkezésére – a zselízi Túróczy Lajos (1929–1989) a második világháború éveiben írt naplóját.

A naplót 1943 decemberében kezdte írni, és egészen városunk felszabadításáig, ill. csaknem a háború végéig kísérté figyelemmel a történéseket. Lapunk e számától kezdődően nyilvánosságra hozzuk a napló részleteit.

Zselíz, 1943. dec. 1.

M. kir. téli gazdaságiba járok! Nagy öröm, megkaptuk a „tökre zöld” sapkákat. Örömmel viseljük iskolánk szimbólumát.

Zselíz, 1943. XII. 2.

Az első nehéz puskafogasós bevonulónk. Első nyilvános dicséretet kaptunk a közönségtől, sőt, Krasznay Ferenc főoktató urunktól. Eddig én ezt örömmel fogadtam.

Zselíz, 1943. XII. 4.

Leesett a legelső hó. Valószínűleg „Fehér Mikulás” van kilátásban. Szombat esti 5 órai mozira készülök. A mozi címe: Pista tekintetes úr! Máma kaptuk ki a szabadságot, mely rövid időre szól. Lejárési ideje csütörtök reggel.

Zselíz, 1943. XII. 6.

Hó után eső, eső után fagy. Más nem is kell a korcsolyázáshoz. Az első korcsolyázásom tehát ma nyílt meg. Mai napon, illetve Mikulás estéjén más is történt. Szokás szerint egy mikulási ajándék, egy arany nyaklánc.

Zselíz, 1943. dec. 7-én

Szünetnek 3. napjában vagyunk. Tanulást,

ismétlést már befejeztem. Kézimunkára csináltam egy „fajintos” baltanyelet. A hó már majdnem egészen elolvadt. A szünet telik, karácsony közeledik.

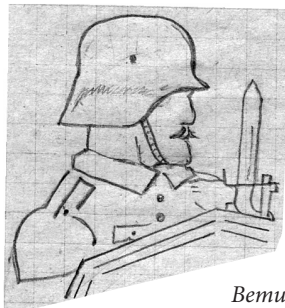
Zselíz, 1943. XII. 12-én

Vasárnap kismiséről kijöttünk, a gazdasági iskolában kötöttünk ki. Délután ismét oda megyünk.

Szombat este a moziba mentünk, melynek c. „Szűz és a gödölye”. Én szerintem egy nem jó film.

Zselíz, 1943. XII. 13-án

Mint a hétköznapiak, úgy kezdődött most is. Déli gazdakörön bíráltam. Ez volt az első nyilvános szereplésem. Mához egy hétre majd engem bírálnak. Délután háziipari munkára megyünk.

Bemutattak alaki és elméleti előadást. Hazaszere-tetről és még sok mindenről beszéltek. Az előadáson az összes levante és az ezredes úr is jelen volt.

Jegyezte és rajzolta: Túróczy Lajos

Zselíz, 1943. XII. 16-án

Zselíz, 1943. XII. 14-én

A délelőtti rendesen telt el. Délután az itt levő kar-paszományos katonák tartottak nekünk előadást.

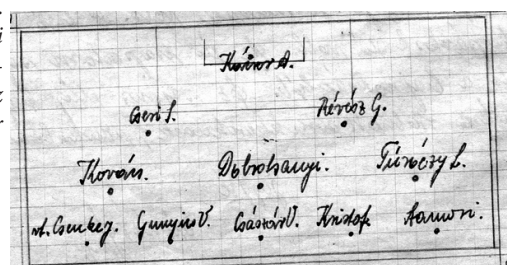
Jó nehéz állattenyésztés órák után 1 óra 10 perckor futás haza. ½ 2 órakor vissza az iskolába. Ott leventék vannak. A gyakorlótéren is voltunk kint. Nótaszóval mentünk ki – és haza. Tanulás után olvastam ki A Gran Sasso-i hőstett – Mussolini kiszabadítása c. könyvet. Érdekesen leírja Mussolini kiszabadítását. Tegnap, 15-én egy biztos házi alkalmazott tartott előadást. Egész este tanultam az állattenyésztést, még órák előtt is izgultam. Szépen elmúltak az órák felelés nélkül. Áttértünk a könnyebbik részre, az „Általános állattenyésztés”, most már nem olyan nehéz rész következik. Az igazgató úr is nevetett, hogy végére ért a „munkakínzás”.

Zselíz, 1943. XII. 17.

Az első mérkőzés a gazdaságisták között. Az alsó és a felső osztály mérte össze erejét. Az eredmény: I. osztály – II. osztály 3 : 3, döntetlenül végződött.

Bírálat. Az első sokkal jobb és gyorsabb volt. Jobb technikával is bírt. A felső hosszú Lázár kivételével és különösen a második félidőben már alig bírt létezni. Góllövő Szamosi illetve Lázár. A szögletarány az alsónak kedvezett. Még egy kis technika és összetartás, és fölényesen verjük a felsőt.

Felállás. 1943. XII. 17., I. osztály

Mozdony a lakótelepen

Idén ősszel városunkban egy olyan közterület jött létre, amely az Esterházy grófi család egyik tagjának nevét viseli. Az Ernestina játszótéréről van szó, amely a Napfény utcai lakóházak között található. „A játszótér az utolsó zselízi grófnő, Ernestina Coudenhove (1861–1945) nevét viseli, aki a valamikori Esterházy uradalmat vezette egészen 1945-ig. Nagyon népszerű volt a lakosok között, embersége és erkölcsös élete miatt. Az idősebb zselíziek évek múltán is mély tisztelettel emlékeznek rá” – áll a gyermekjátszóterén elhelyezett információs táblán. A játszótér a Matica slovenská helyi szervezete és a város közös kezdeményezése során jött létre idén szeptemberben az Orange Alapítvány 2000 eurós támogatásának jóvoltából.

A játszótéren a múlt században a grófi

majort és az oroszokai cukorgyárat összekötő kisvasút szerelvényének egyszerűsített utánzata található. A kisvasútnak köszönhetően tematikusan hangolt játszótér a kezdetektől közkedveltségnek örvend, nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek körében is, sőt azoknak a tetszését is elnyerte, akik eleinte nem lelkesedtek az ötletért. A Matica slovenská helyi szervezete és a város e tényre reagálva keresi a játszótér bővítésének lehetőségét. Az első próbálkozások, melyek a Cloetta Gyermekalap, a pozsonyi Községi Alap, ill. az érsekújvári Jednota COOP Fogyasztószövetkezet által kiírt pályázatokat vették célba, nem voltak sikeresek, de a lelkesedés tovább tart, így aztán van még esély

arra, hogy az Ernestina gyermekjátszóter a jövőben bővüljön. Például az Ernestina-híd másolatával. (ik)

Nyitra polgármesteri díja a Comenius Gimnázium részére

Nagy Gábor, iskolánk második évfolyamos tanulója a 2015. október 17-én Nyitrán, a 21. alkalommal megrendezett modellezők versenyén a junior kategóriában a haditechnika-témakörben két rangos helyezést is elért, így a város polgármesterétől átvethette a második és harmadik helyezettnek járó kitüntetést is. A műanyag- és papírmockok készítői neves megmérettetésén Gábor egy T-54 B típusú tankmodellel nyerte el a bizottság szimpátiáját, amely a második helyezést jelentette, Chinook-típusú helikoptermodellje pedig a dobogó harmadik fokára repítette

őt. Sokoldalúan tehetséges tanulóink már hosszú évek óta foglalkozik modellezéssel, legelső munkáját még harmadikos általános iskolás korában készítette el vasból, a későbbiekben aztán bekapcsolódott a helyi általános iskolában a Főző Zoltán tanár úr által vezetett modellező szakkörbe is, első sikereit még itt érte el kilencedikes korában egy ipolyinéki megmérettetésen. Gábor ügyességéről tanúskodik az is, hogy kiváló tanulmányi eredményekkel rendelkezik annak ellenére, hogy a modellezés aprólékos, odafigyelő munkát és sok-sok időráfordítást követel meg az embertől. Egy-egy tank- ill. helikoptermodell elkészítése modellezőnk szerint olykor fél évig is eltarthat, mindemellett szórakoztató és nagyon tanulságos időtöltés. Gábor, nagyon sok boldog, aktívan eltöltött órát kívánunk neked a modellezés világában!

(comgim)

Díjkiosztás a Városi Könyvtárban

Két kategóriában hirdette meg a Zselízi Városi Könyvtár és a lévai Barsi Csillagvizsgáló a „Clovek na orbite” elnevezésű asztronómiai és művészeti versenyt, melynek ünnepélyes díjátadását és az összes pályamunkát bemutató tárlatának megnyitóját 2015. november 11-én tartották a Zselízi Városi Könyvtárban. Az idei évfolyamba 6 iskola/óvoda 177 pályamunkával nevezett be. A díjazottak között zselízi gyerekek is voltak. A versenyre rekord mennyiségű munka érkezett; sík- és térbeli alkotásokkal is neveztek a tanulók. Nagyon ötletes képek születtek, különféle technikákkal készítették el az alkotásokat, felhasználtak temperát, zsírkretát, ceruzát, tust, stb. A hulladék hasznos felhasználására is felhívták többen a figyelmet. A Barsi Csillagvizsgáló és a Városi Könyvtár dolgozói alkották a zsűrit, és az alábbi eredmények születtek: 1. kategória (óvodások): 1. Harangozó Simon (nemesoroszi óvoda), 2. Jahodová Viktória (zselízi óvoda), 3. Gilyánová Petra (Hopsassa óvoda). 1. kategória (1–4. osztály, alapsiskolák): 1. Potocká Linda (MTNYA Zselíz), 2. Paulis

Samko (ZŠ Želiezovce), 3. Verliková Barbora (ZŠ Želiezovce). 1. kategória (5–9. osztály, alapsiskolák): 1. Klimaj Fanni (MTNYA Zselíz), 2. Kecskésóvá Karin (ZŠ Želiezovce), 3. Vavro Zsófia (MTNYA Zselíz). 1. kategória (középiskolák): 1. Tomová Petra (Gymnázium Želiezovce), 2. Mlinár Patrik (Gymnázium Želiezovce). 2. kategória (óvodások): 1. Antal Dean (nemesoroszi óvoda). 2. kategória (1–4. osztály, alapsiskolák): 1. Konopka Martin (ZŠ Želiezovce), 2. Mäsiar Matúš Marcus (ZŠ Želiezovce), 3. Kóša Samuel (ZŠ Želiezovce). 2. kategória (5–9. osztály, alapsiskolák): 1. Lukács Peter (ZŠ Želiezovce). A lévai Barsi Csillagvizsgáló díjazottja: Ujváry Rebeka (MTNYA Zselíz). A Zselízi Városi Könyvtár díjazottja: Kalavná Alexandra, ZŠ Želiezovce.

A jutalmakat és az okleveleket RNDr. Jozef Kováč, PhD, a csillagvizsgáló igazgatója és Bc. Pólyová Diana a Zselízi Városi Könyvtár igazgatónője adta át. A szervezők megköszönték a tanárok felkészítő munkáját

és a gyermekek kreativitását. Az összes benevezett munka 2015. december 31-ig tekinthető meg a könyvtár kiállítótermében. A nyertes alkotások a lévai Csillagvizsgáló kiállításra vándorolnak tovább. (vk)

Tehetségkutató verseny a kultúrházban

A Via Nova lévai járási szervezetei immáron negyedik alkalommal szervezték meg a *Ki a vagány a vidéken?!* című alapiskolásoknak szóló tehetségkutató versenyt Zselízen. A verseny érdekessége, hogy ugyan ez a 4. kiírás, de tulajdonképpen csak a harmadik évad, mert idén májusban már volt egy. „Sok iskola és pedagógus jelezte számunkra, hogy a májusi időpont nem a legmegfelelőbb, az őszi jobb lenne, ezért úgy döntöttünk, hogy átütemezzük novemberre a versenyt. Ám, hogy ne maradjon ki olyan hosszú idő, ezért idén inkább kétszer is megszerveztük. A következőt már jövő ilyenkor tartjuk” – nyilatkozta Sipos József, a Via Nova ICS járási elnöke, a verseny főszervezője.

A színes kavalkádnak ezúttal is a zselízi kultúrház adott otthont, ahol évről évre több diák méreteti meg magát a rangos eseményen. Idén 7 iskolából mintegy 70-en csillogtatták meg tudásukat. Részt vett: a farnadi, a lévai, a sárói, az ipolsági, az ipolszakállosi, a kétíi és a csatai alapiskola is.

Produkcióikat négytagú szakmai zsűri bírálta el, nevezetesen: Kiss Beáta, a Czeglédi Péter Református Gimnázium igazgatója, Juhász Eszter, a Kincső Néptáncgyűttes vezetője, Klimó Gyula, a Schubert Művészeti Iskola igazgatója és Mészáros György, dzsesszzenész.

A szervezők kitűzött célja, hogy a rendezvénnyel élményt nyújtsanak a benevező gyerekeknek, ezért igyekeznek mindenkit jutalmazni különféle értékes ajándékokkal és elismerésben részesíteni. De abszolút

győzteseket is hirdetnek, hogy mindenkit hajtson az egészséges versenyszellem, és törekedjenek minél igényesebb produkciók bemutatására.

Az idén 2 +1 kategóriában lehetett versenyezni.

Tánc kategóriában a Charlie Angyalainak előadását (Ipolszak-

kállosi Alapiskola) értékelték a legkiválóbbnak. Mögöttük osztozott a második helyen a farnadi alapiskola néptánc csoportja és a lévai Summer guys (Juhász Gyula Alapiskola) diákjai. A harmadik helyen a Roma Jilo táncosai végeztek (Sárói Alapiskola és Óvoda). A gyerekek részéről a lévai Nagy Vanda, a felkészítő tanárok közül az ipolszakállosi Chrenko Ildikó részesült különdíjban.

Ének kategóriában az első helyen Fábián Máté, az ipolsági Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskola tanulója végzett, a farnadi Balázs Noémi lett a második, a képzeletbeli dobogó harmadik fokára pedig a Baka Rebeka–Németh Enikő páros állhatott fel (Egyházi alapiskola és Óvoda Kéty). Itt is kiosztottak egy különdíjat, méghozzá annak a farnadi Molnár Ibolyának, aki az előző évadban megnyerte az ének kategóriát.

„Az iskolákkal, az oktatással való foglalkozás a Via Novának a kezdetektől fogva hangsúlyosan a profilját képezi. Minden évben széleskörű kampányt folytatunk a magyar iskolaválasztásért. Évközben rendezvényeket, előadásokat, kézműves foglalkozásokat szervezünk, de kopjafát is faragtattunk a helyi alapiskolának ajándékba, amit hamarosan fel is állítunk és méltóképp felavatunk. Emellett bekapcsolódunk minden kezdeményezésbe, mely az oktatás ügyét szolgálja. Így a kisiskolákat érintő petíciógyűjtésbe, a korábbi pozsonyi, nem régi komáromi tüntetés szervezésébe, legutóbb pedig a 9 = 5 performance-akcióba. A különböző vonulatok

Apró Kincső: szép volt

Méltó módon képviselte városunkat, régiókat az Apró Kincső néptánc csoport, amely több héten keresztül szerepelt a *Fölszállott a páva 2015-ös* versenyében. Miután sikerrel vette a területi válogatásokat, bejutott az elődöntőbe. A zselízi gyermekcsoport szeptemberben, majd november utolsó hétvégéjén mutatkozott be a Duna Televízió jóvoltából az egész ország, ill. a Kárpát-medencei magyarság előtt. És nem is akárhogyan, hiszen az elődöntőben a

maximálisan elérhető 60 pontból 59-et szereztek. Sajnos, ez sem volt elég a továbbjutáshoz, a középdöntőbe a 60 pontos székesfehérvári Alba Regia AMI – Pulutyka csoport jutott tovább. Egy egész város, régió, sőt, országrész szorított november utolsó péntek estéjén az Apró Kincsőnek. Azt követően pedig – függetlenül az eredménytől – sorra érkeztek a gratulációk. Ezúton, kedves olvasóink utólagos engedelmével, lapunk is csatlakozik hozzájuk. Szép volt, fiúk, lányok!

(ik)

Mindenhol jó, de legjobb otthon

A Zselízi Magyar Tannyelvű Alapiskola győzelmével végződött a december elején a városi kultúrotthonban megrendezett *Mindenhol jó, de legjobb otthon* elnevezésű verseny.

A felső tagozatos alapiskolások számára kiírt rendezvényt az Alsó-Garam Menti Fejlesztési Partnerség szervezte Nyitra Megye Önkormányzatának támogatásával. A résztvevők négy iskolából érkeztek: a zselízi szlovák és magyar, a nagysallói magyar tannyelvű, valamint az érsekkétyi egyházi alapiskolából.

Tudásukat a helytörténeti ismeretek terén mérték össze. A zsűri elnöke Vincze László, a lévai levéltár munkatársa volt.

A zselízi magyar alapiskola győztes csapatát a helyi szlovák iskola, majd a nagysallói és a kétíi iskola tanulói követték a verseny végső sorrendjében. A főszervező, Juhász Gábor szerint a versenyben mindenki győztesnek érezheti magát, hiszen az összes résztvevő kapott oklevelet és tárgyi ajándékot.

(ik)

mellett viszont fontosnak érezzük, hogy élményalapú, könnyedebb rendezvényekkel is gazdagítsuk a diákságot, ezért nagy hangsúlyt fektetünk pl. a tehetségkutató és az ehhez hasonló rendezvények szervezésére is – mondta el kérdésünkre Csonka Ákos.

A gazdag élmények, tapasztalatok szerzése mellett a bátor résztvevők értékes díjakat is kaptak, amelyeket támogatóktól és saját forrásból biztosították be a vianovás fiatalok. Segítségükre volt Benkő László író, a budapesti Hagyományok Háza, illetve Csenger Tibor jóvoltából a Mira Office.

(tsák)

meglesznek a feltételek

festeni. A gyertya égett, de annyira sötét volt, hogy közelebb húzódtam, és meggyulladt a hajam. Anyám bezavart, én meg sírtam, mert be akartam fejezni a képet. Karácsonyi levelezőlapról másoltam egy téli képet – egy templomudvarban a hóban ballagnak be az emberek a templomba. Már majdnem kész volt, csak az alakok valahogy nem akartak sikerülni. Mikor reggel felkeltem, ott voltak az emberek a képen, anyám megfestette őket. Ő sem értette, hogy sikerült neki, mert amint elmondta, soha azelőtt ecset nem volt a kezében.

Mi volt az elsődleges motivációja, ami miatt felkeltette érdeklődését a képzőművészet?

– Erre nem is tudok egyértelműen válaszolni, mindig is érdekelt, és az érdeklődés iránya mindig változott. Nemcsak a témák kérdésében, hanem a stílusokéban is. Mindig azt festettem, ami érdekelt, amihez kedvem volt. Inkább hangulat kérdése volt, mintsem stílusválasztásé. Volt, hogy néha-néha évek múltán is visszatértem egy stílushoz vagy egy-egy témához.

A stílusokkal mi a gond?

Mindig is azt szerettem volna elérni, hogy ha egy kiállításon valaki odaáll a képem elé, csak ő legyen ott és a kép, én ne. Sohasem akartam behódolni egy irányzatnak vagy éppen divatos stílusnak. Tudtam, hogy ez nem lenne őszinte, ezért arra törekedtem, hogy amit csinállok, azt szeretetből, szórakozásból csináljam, hogy a néző anélkül találkozzon a képpel, hogy arra gondolna: na, ez a kép ilyen és ilyen. Persze nem ítélem el azt, ha valaki egy bizonyos stílust kedvel, követ. Például több száz fekete-fehér absztrakt rajzom van, mind tízszer tízes méretben. Az volt a tervem, hogy ha majd megöregszem, megvalósítom azokat. Akarok még ilyen képeket csinálni, mert érdekes beszorulni ilyen méretbe. A lényeg, hogy szórakoztat, és nekem tetszik. Akinek nem, annak valami más tetszik. Persze örülök, ha valakinek tetszik, amit csinállok, de mégis úgy érzem, mindig is önzésből léptem a festőállványhoz, hogy azt fessek, amit engem érdekel. Ezt a megközelítést semmiképpen sem akartam elhagyni.

Szerintem ezt a fajta önzést bárki könnyű szívvel megbocsátja. És ha nem stílusokra, hanem konkrét művészekre gondolunk, akad példaképe?

– Olyan világban élünk, amikor a nagy alkotások már annyira megközelíthetők, akár könyvekben, tévében vagy számítógépen. Számos mestermű lett elérhető kiállításokon, így a kérdés már nem is az, hogy ki, hanem hogy ki nem. Mostanában gyakrabban rendeznek nagy kiállításokat Budapesten. Ilyenkor nagy örömmel elmegyek, hiszen ezeket a képeket „élőben” még nem láttam. Egészen biztosan ott van bennem az, hogy ebből valamit hazaviszek. Ha nem is tudatosan a formát, a színeket vagy a kompozíciót, de mint élmény megmarad. Amikor alkotok, előjön, találkozom vele, és nem is veszem észre.

Kik hatottak rám? Szeretem az impresszionistákat, amiért kimentek a műteremből a szabadba. Nagy élményt adott nekik, amit kint láttak. Ránk nemcsak a képeik által megtapasztalt élményt hagyták, hanem az abból fakadó örömet is, hogy a szabadban tartózkodhattak. Hogy hasonlít-e egyik másik képem az övéikhez, az számomra másodlagos. A lényeg, hogy akkor menjek ki festeni, amikor vonz valami, és azt fessek, ami vonz. Példaként említeném Gauguin, aki az impresszionistákkal kezdett, de nem akarta azt folytatni, mint sokan mások, akik más stílusokra váltottak. Ő elutazott egészen más tájakra, egészen más emberek közé, más színekkel kezdett dolgozni. És ott nagyon sokat kapott. Az ember sokat kap, rajta áll, hogy használja fel, mennyit vesz át az elődöktől, mennyire ösztönzik az élmények, benyomások.

Ha már helységekről beszélünk: mi a helyzet Zselizzel, vannak itt még olyan szűz helyek, amelyeket nem festett le?

– Biztos van sok, de leginkább a Garam érdekel. Nagyon fáj nekem, hogy ebből a gyönyörű folyóból csatornát csináltak. Ennek ellenére járok oda, mert tetszik, hogy a Garam nem hagyja magát betörni. Lehet hogy úgy hangzik, mint egyfajta káröröm, de örülök, amikor egy partszakaszt elmos, és kialakít valami újat. Egyik absztrakt képeken meg is festettem ezt, ahogy próbálták szabályozni, a folyó mégis áttört, és utat csinált magának. Nagy szeretettel járok ki oda, és szívesen festem.

Mi szerint dönti el, hogy éppen mit fog festeni?

– Amikor kezdtem, többször felmerült a kérdés: mit is fessek. Abban az időszakban sok képem készült a kertről. Akkoriban nem voltak szabad szombatok, és először Nyitrán, majd Léván dolgoztam. Ötör mentem, ötör jöttem. Hova mehettem, ha festeni akartam? Nagy választási lehetőségem nem volt, kimehettem az udvarba vagy a kertbe. Kicsit kényszerhelyzet volt, de nem volt olyan érzésem, hogy meg vagyok ezzel rövidítve. Annyi szépség volt ott a kertben is! Nem úgy álltam hozzá, hogy na most csinállok egy impresszionista képet, de annyira adott

volt a táj és a fények, amelyek ott dolgoztak. Azt akartam láttatni, hogy mi mindent kapott az az ember ott a kertben, a természettől, az időjárástól, hogyan érezte magát. A táj több mint látvány; van ott illat, zaj, vagy éppen csend, sok minden, ami körülvesz. Ez nem csupán látvány, nem csak a szemünkkel érzékeljük, sokszor a bőrünkkel – fázunk vagy melegünk van –, és ezt úgy próbáltam visszaadni a vásznon, hogy szemmel lehessen érzékelni ezt a sokfajta benyomást. Mint látványt tudom csak átadni másoknak, de én érzem, és ezt az érzést megszűröm magamon.

Megszűrt benyomásait nagy szerencsénkre Zselizen is megcsodálhattuk májusban a Magyar Házban. Eletmű-kiállítására hetven év alkotásaiból válogatott ki több tucat művet. Lapunk rendszeres olvasói azt is tudják, hogy 2014 nyarán felmerült: festményeinek nagy részét nemcsak kiállítaná Zselizen, hanem egyenesen a városnak adományozná. Végül ez nem történt meg. Miért?

– Eljöttem Zselizre, és elmondtam, hogy vannak képeim, régebből is és újabbak is, és felajánlottam, hogy a városnak adományozom őket. Együtt szóltam arról is, hogy néhány képet ki szeretném itt állítani. A város vezetői szerint a tavalyi városi napok alkalmával lehetett volna megszervezni a kiállítást, és én ahhoz tartottam magam.

A képek 12 éve lent voltak egy poros pincében. Mindet le kellett tisztítani, a kereteket kijavítani, ill. új kereteket készíteni. A megegyezés szerint még azelőtt állítottuk volna ki őket, mielőtt az ajándékozás megvalósult volna.

Három nappal a megegyezett időpont előtt érkezünk Zselizre, de a kultúrházban nem tudtak semmiről. Kiderült, hogy az akkori városvezetés nem szólt a kultúrház dolgozóinak a megállapodásunkról, így ők semmit sem tudtak. Én a magam részéről betartottam a megállapodást, a város részéről viszont ez nem történt meg. Semmi sem volt előkészítve. Előre szóltam, hány képet szeretnék kiállítani, nemcsak azokat, amelyeket a városnak akartam adni, hanem többet. Én felkészültem, ők nem. Amikor láttam, hogy szervezetlen kapkodás megy, elhatároztam, hogy semmilyen kiállítás nem lesz. Ilyen körülmények között nem lehetett megtartani. Együttal felfüggesztettem azt az ajánlatomat is, hogy a városra bíznam műveim egy részét. Erre sem volt a város felkészülve. Ha lesz arra lehetőség, hogy állandó jelleggel néhány képet kiállítsák, a többi pedig megfelelő körülmények között tárolják, akkor kész vagyok arra, hogy a városnak adományozzam őket. Az ajánlat részemről tehát továbbra is érvényes.

Köszönöm a beszélgetést.

Levicky László

A városra bízna festményei egy részét, ha

Szűcs László 1935. április 5-én született Zselízen. A Pozsonyi Iparművészeti Középiskolában végzett reklámgrafika szakon, majd tanulmányait Brünnben, a tanárképző főiskola képzőművészeti szakán folytatta. Nyugdíjazásáig reklámtervezőként dolgozott Nyitrán és Léván. Zseliz és Barcs testvérvárosi kapcsolatának köszönhetően ismerkedett meg jelenlegi feleségével, majd Magyarországra költözött. Azóta többnyire ott tartózkodik, de rendszeresen városunkba látogatnak, és ilyen alkalmakkor több napot töltenek itt. Ez év májusában 80. születésnapja alkalmából életmű-kiállítással mutatkozott be szülővárosa közönségének. Ez alkalomból beszélgettünk vele.

Idén ünnepelte 80. születésnapját, amihez az olvasók nevében is szívből gratulálunk. Milyen tervei vannak egy művésznek a nyolcadik ikszen túl?

– Nagyon szeretek festeni, nem nagyozok, ha azt mondom, hogy ez éltet. Mindig van új, megvalósítandó gondolat. Ám kint festeni a szabadban vagy valahol valamilyen városban egyre inkább nehezemre esik. Pedig az egy olyan élmény, amely még most is nagyon vonz. De már nehezebben járok, ezért ez a fajta festés visszaszorul, és inkább bent, a műteremben dolgozom. Van úgy, hogy kint csak ceruzarajzot csinálok, aztán bent megfestem a képet. Pasztellel azért még kimegyek. A kréták dobozát a nyakamba tudom akasztani, a teteje pedig maga a rajztábla.

Tervek? Nem voltam még Párizsban, de idén talán megyek, ha az ég is úgy adja. De ott is már csak rajzolni fogok, aztán később festem meg a képeket. Emellett vannak még olyan helyek, ahol már jártam, de vissza szeretnék térni festeni, legyen az Pozsony, Besztercebánya vagy Kassa, vagy akár Pécs, amely gyönyörű város. Négy éve lakunk ott, de annyira lenyűgözött, hogy többet festettem ez idő alatt, mint a megelőző tíz évben, amióta Magyarországon lakom. Már akkor is jártam oda festeni, amikor nem laktam ott, reggel odaautaztam, mintha munkába mennék. Amíg feleségem dolgozott, én ott festettem, majd délután hazautaztam.

Szerencsés embernek mondhatja magát, hiszen annak ellenére, hogy nem a képei eladásából élt, egészen nyugdíjazásáig olyan kivételes helyzetben volt, hogy a képzőművészetet nemcsak szabadidejében űzhette, hanem bizonyos tekintetben főállásban is...

Reklámgrafikus voltam, egész életemben azt csináltam. Előbb Nyitrán dolgoztam, ahol a Jednota üzlethálózatnak terveztük a grafikai megjelenéseket. Akkoriban nem voltak még számítógépes betűtípusok, ki kellett őket találni. Fantasztikus volt, sokszor alig vártam, hogy visszaérjek a munkahelyemre, annyira érdekes volt a munka. Sok minden mással is foglalkoztam, bútorokat, berendezést terveztem vendéglőkbe, többek közt a csatai Motoreszbe vagy egy nagysallói vendéglőbe is.

Miután megnősültem, Zselizre jöttem dolgozni a művelődési központba. Alig pár hónapig voltam itt, amikor megszűnt a Zselizi járás, és egy kulturális központ létesült Léván. Ott kezdtem el dolgozni. Ez a szakma nincs távolabb tőlem, mint a festészet. A kulturális központban három szintársulat működött, egy

szlovák és egy magyar saját társulat, valamint a Csemadok színjátszói. Azoknak is terveztem díszleteket. Az Ártatlan bűnösök díszletével első helyezést nyertem egy országos megmérettetésen. Ez volt az első ilyen jellegű verseny, amikor a díszleteket is zsűrizték.

Valóban szerencsés voltam, hogy a munkám volt a hobbim, a festést párhuzamosan műveltem, és ennek során gyakran segített is a munkában szerzett tapasztalat. Persze már vártam, hogy mikor leszek nyugdíjas. Nyugdíj mellett kiváltottam a vállalkozói engedélyt, és két évig még dolgoztam megrendelésekre. Nagy ismeretségi köröm volt a járásban, így nem maradtam felkérések nélkül. Aztán abahagytam, amikor egyedül maradtam. De egyszer csak kezdett hiányozni a tervezés. Már Barcsra laktunk, és az egyik szomszédunk a Dráva tejüzem vezetője volt. Egy alkalommal felkért, hogy sajtókra tervezek címkéket. Nagy élvezettel készítettem a rajzokat, bár a betűket itt már számítógépen szedték. Az ilyen munka megtanított gazdálkodni a felülettel. Arra, hogyan kell kis területen érdekeset alkotni, mondanivalót átadni. Ezt a tapasztalatot gyakran kamatoztattam a festészetben.

Ha most dolgozna ezen a területen, valószínűleg dizajnerként, látványtervezőként tevékenykedne egy marketingosztályon. Mennyire figyel a mai reklámanyagokat szakmai szempontból?

– A megrendelések során bizonyos korlátok között kellett mozogni, például megszábták, hány színt lehet használni egy adott témához. Ilyenkor azt kellett elérni, hogy a forma valamilyen módon helyettesítse a színeket, hogy az egész ne legyen unalmas. És jók is voltak ezek a feltételek, korlátok. Fegyelmezettségre nevelték a tervezőket. Most nincsenek, és ez látszik.

Egy festő-ismerőse mondta magáról, hogy könnyedén képes beszélgetni festés közben, pedig ez sokak számára nem könnyű feladat, hiszen mindkét tevékenység odafigyelést igényel. Amikor kint van az utcán, gyakran megállnak az emberek beszélgetni?

– Örülök, ha akad valaki, akivel el lehet beszélgetni. Annyi kedves, érdekes élmény fűződik az ilyen eseményekhez. Egyáltalán nem zavar, ha festés közben beszélgetnem kell valakivel, sőt. Legfeljebb ők beszélnek, én meg válaszolok. És gyakran értek festés közben meglepetések is. Makóra jártam 13 évig, volt ott egy nemzetközi művészklub. A főutcán festettem, jöttek-mentek a járókelők, kicsit beszélgettek, majd továbbmentek. Jött egy fiatalember biciklin,

letette, odajött hozzám, de közben valaki megállt mellettem beszélgetni. Akkor megtorpant, majd amikor az illető elment, ismét közeledett, de ismét megállt valaki, és a fiatalember ismét csak várakozott. Azt hittem, ő is festő, és erről akar velem zavartalanul beszélgetni, de egyszer csak odajött, és azt kérdezte, hogy a közeli vasszaküzletben lehet-e kapni ezt vagy azt (mosoly). Nagyon kedves meglepetés ért egyszer Kaposváron a

vasútállomás mellett. Régi házakat bontottak, és új épületekkel építették be a területet. Azelőtt is szerettem festeni az ottani régi házakat. Amikor egy házsort lebontottak, olyan épületek szeltek táruktak fel, amelyeket azelőtt nem láthattam, ezért a bontás idején is szívesen jártam oda festeni. Egyik alkalommal a területet körülkerítették egy szalagkorláttal, és belépést tiltó táblákat helyeztek el. Egyetlenegy fa maradt meg a területen belül, és mivel a munkások messzebb álltak, odamerészkedtem a fa alá. Miközben festettem, egy nagy fekete személykocsi hajtott be a területre, és állt meg az egyedüli árnyékot adó fa mellett. Kiszállt belőle egy fiatalember, és elindult felém. Megfordult a fejében, hogy akár az unokám lehetne, és most biztos elkezd itt velem kiabálni. Amikor odaért, illedelmesen elmondta, hogy szeretné a kocsit árnyékban hagyni, és mondtam meg neki, hogy hova álljon le vele, hogy ne zavarjon festés közben.

Az első képét még gyermekkorában készítette, és azóta csaknem 7 évtizede a festésnek szenteli idejét. Emlékszik még az első képére?

Az első képemet a háború végén festettem, amikor 3 hónapig itt voltak az oroszok. Ki kellett telepíteni az összes lakost, mi Bimbulára mentünk a nagynénémhez. Ott voltunk, amíg átvonult a front, majd jött a hír, hogy visszamehetünk. Visszatértünk, de bombatalálat érte a házunk udvarát, lakhatatlanná vált. Elmentünk Sáróba a nagyapámhoz, eközben a keresztapámék szedtek a romok közül olyan cserepeket, amelyeket fel tudtak rakni a tetőre, és így tettek lakhatóvá két helyiséget. Akkor visszajöttünk, csak gyertya mellett tudtam

Magasabb adók, de támogatások is nonprofit szervezeteknek

A pénzügyi bizottság november 23-án tartotta soros ülését, amelyen részt vett a városi képviselő-testület nagy része, a polgármester és a városi hivatal vezető dolgozói is. Az ülés központi témája a város jövő évi költségvetés-javaslat volt.

A költségvetés bevételi oldaláról szóló vitából kiderült, hogy a város 2016-ban több bevételhez jut majd a részesedési adókból. Monika Tomeková városi közgazdász kijelentette, hogy ebben a költségvetési tételben 1 millió 900 ezer eurós bevétellel számolnak. Több tényező is szükségessé teszi a helyi adók és illetékek megemelését.

képviselők nyilatkozatai szerint az emelés részükről elfogadható, azonban szükséges lenne azt is bemutatni, hogyan használja fel a város a többletbevételt. Az indítvány előterjesztőjének átszámolása alapján az adó 20%-os emelése elméletileg 78 ezer euró bevételt hozna a városnak, ténylegesen kb. ennek az összegnek a 80%-át.

Monika Tomeková szerint a város a jövő évben nem számíthat jelentősebb tőkejövedelemre. A városi hivatal pénzügyi osztályának vezetője hozzátette, hogy a költségvetés hozzávetőleg 10 ezer euró bevétellel számolhat, ami kisebb telkek eladásából

1 köbméter apró építkezési hulladékot ingyen helyezhetett el a gyűjtőudvaron. Az érintettek szerint többen visszaéltek ezzel a szolgáltatással; több tonna törmelékot adtak le más személyek személyi igazolványára. A mentesség megszüntetése után így mindenkinek fizetnie kell majd, ha apró építkezési hulladékot szeretne elhelyezni, így ezek a kiadások nem hárulnak a város összes adófizetőjére. Megváltozhat az osztályozott hulladékgyűjtés is. Az ülésen elhangzott, hogy a jövő évben megszűnik az Újrahasznosítási Alap, és emiatt változnak a szelektív hulladékgyűjtés feltételei. Városunkban egy pályázatot írnak ki, és a győztes fogja biztosítani a szelektív hulladékgyűjtést a jövőben.

A pénzügyi bizottság ülésének további részében a javasolt költségvetés kiadási részéről tárgyaltak. A benyújtott javaslat több olyan tételt is tartalmazott, amelyek a készülőben lévő lehetséges befektetések projektdokumentációinak kidolgozására irányulnak. Leginkább az váltott ki vitát, hogy a költségvetésbe belefoglalják-e az összes benyújtott tételt, amely néhány

vitázónak az előző városvezetőség gyakorlatát juttatta eszébe, avagy inkább csak néhány tételre összpontosítsanak. Az utóbbi esetben a többi tételt igény szerint fokozatosan építenék be a költségvetésbe. A polgármester ismét megemlítette személyes városfejlesztési prioritásait. Ezek a következők: bekötőút építése az ipari parkhoz, a csatornázás befejezése, a közvilágítás korszerűsítése, amelyre már a források biztosítva vannak és a T-18-as tornaterem felújítása. A vitázók megegyezése után a költségvetés javaslatában az építkezés programon belül megtalálható a tornaterem, a Stúr utcai művészeti alapiskola és szabadidőközpont felújítására vonatkozó projektdokumentáció beszerzése, továbbá a Magyar Tannyelvű Alapiskola projektdokumentációjának aktualizálása. A városi épületek felújítására 50 ezer eurót különítettek el. A polgári társulások az elmúlt években nemigen kaptak dotációt, azonban a jövő évben bőkezűbb támogatást kaphatnának az önkormányzattól: a nonprofit szervezetek támogatására a költségvetésben 20 ezer eurót javasolnak.

(ik)

A városi objektumok felújításával kapcsolatban gyakran kerül szóba a művészeti alapiskola és a szabadidőközpont épülete.

Főként a város pénzügyi helyzete, eladósodottsága, de az ingatlanadóra vonatkozó jogszabályi követelmények is befolyásolják. Ezért a jövő évi költségvetés-tervezet 20%-os növekedéssel számol az ingatlanadóból származó bevétel terén. Az ingatlanadóból származó bevételek összege a tervek szerint 485 ezer euró körül lesz. A jogszabályok megkövetelik, hogy növekedjen a különbség a legalacsonyabb és a legmagasabb adókulcs között, és ezt a vitában felszólalók szerint csak az adókulcs emelésével lehet kivitelezni. Šedivá Marianna szerint sokkal elfogadhatóbb a lakosok számára, ha fokozatosan emelik meg az adókat. Monika Tomeková szemléltette, hogy az adókulcs tervezett emelésével egy átlagos családi ház esetében 6 euróval emelkedne az ingatlanadó. A jelenlévő

származik. Ezeket olyan érdeklődőknek kínálja, akik jelenleg bármilyen szerződéses viszony nélkül használják a városi területeket.

A város bevétele a szemétdíj területén érvényes illetékek megemelésével is növekedni fog. Ezen a területen is 20%-os bevételi növekedés várható. A díjak megemelését azzal indokolják, hogy sokkal kisebb a lakosságtól és a vállalkozóktól befolyt illeték, mint a hulladék gyűjtésére és tárolására fordított összeg. Az illetékek messziről nem fedezik a költségeket, a 20%-os emeléssel csupán csökkentik a szolgáltatás dotációjára fordított összeget. E területen egy újabb változtatással is számolni kell: megszűnik a gyűjtőudvaron korlátozott mennyiségben elhelyezett apró építkezési törmelék illetékmentessége. Eddig a város minden lakosa

András-napi vásár volt

A tavalyi, sárgaság-járvány okozta kényszerszünet után idén ismét volt András-napi vásár. A hagyományos rendezvény 18. évadját november 20–21-én tartották a Petőfi és a Schubert utcában. A vásár területén 160 eladóhelyen hazai, magyar, cseh, lengyel és román eladók kínálták portékájukat, nagyrészt fogyasztási árut, ill. ételt és frissítőt. A város vásárból származó bevétele elérte a 11 500 eurót, a vele kapcsolatos kiadások 2000 euró körül voltak. Ahogy Ladislav Benčík, a vásár igazgatója elmondta, a rendezvényen nem voltak nagyobb fennakadások.

(šh)

Változások a csatornázási projektben

I→

A jelenlevők megállapították: gyanús, hogy a tervező ezekre a változásokra közvetlenül a pályázat benyújtása előtt jött rá. Sokan egyéb gyanújuknak is hangot adtak, de konkrétumok nem hangoztak el. A vitában felszólalók főleg attól tartottak, hogy lesz-e a városnak elegendő anyagi fedezete abban az esetben, ha a beruházás során megnövekednek a megalapozatlan költségek vagy

az önrész kiadási tételei. A csatornázási projekt végső összege a versenypályázatnak eredményétől függ, és valószínűleg kevesebb lesz a feltüntetettől, de előre nem tervezett költségek ilyen kaliberű beruházás esetén mindig adódnak. A képviselők határozatban tudomásul vették a projekt költségvetésére irányuló igényekről szóló információt.

(ik)

Bezárt a szükségszálló

November folyamán bezárt a Vasút utcai szükségszálló, miután megállapították, hogy az intézmény nem szerepel a Nyitra megyei szálláshelyek jegyzékében. A város képviselői akkor szembesültek ezzel a ténnyel, amikor a munkaügyi hivataltól próbáltak támogatást kérni a szállóra.

A városi szükségszállót 2009 decemberében nyitották meg azzal a céllal, hogy a város nehéz helyzetben levő lakosainak biztosítsanak szükséglakást. Mivel azonban a létesítmény nyilvántartásba vételét nem vitték véghez, így a működtetésére fordított költségek is jogosulatlanok voltak – foglalta össze a helyzetet Csicsman Diana a képviselő-testület októberi ülésén. Juhász András polgármester szerint

ráadásul az épület nem felel meg sem a higiéniai, sem az épületenergetikai követelményeknek, ezért a város úgy döntött, hogy bezárja az objektumot. „Sajnáljuk, hogy a szükségszálló működtetését be kell fejeznünk, mert az elmúlt években jól szolgált sok rászoruló ember lakhatási gondjainak ideiglenes megoldására. Mivel az utóbbi időben csökkent a kihasználtsága, nem okozott problémát a lakók elhelyezése. Családoknál, ill. Léván, hasonló jellegű létesítményekben helyeztük el őket” – mondta Turza Irén, a városi hivatal szociális és belügyi osztályának vezetője.

(ik)

Új tető a kriptán

Az Esterházy-család sírhelye már régóta javításra szorult, azonban ezt mindeddig a megoldatlan vagyoni jogi viszonyok akadályozták. A telek az egyház tulajdonában állt, a sírhely viszont nem. 2015 júniusától a római-katolikus egyház végezteti a munkálatokat.

A részletekről a zselízi plébánia esperesét, Illés Stanislavot kérdeztük: „Megszólítottunk néhány építkezési vállalatot, és a megfelelő tetőfedőanyag kiválasztása után megkezdődött a tető javítása. Elvégeztünk néhány elkerülhetetlenül fontos beavatkozást a födémszerkezeten és a falkonstrukción is, miközben fontosnak tartottuk megőrizni az eredeti részeket. Tavasszal kifestjük a belső tereket, a jövőben pedig elvégezzük minden fontos munkálatot az épület külső részein is. Természetesen, pénzügyi forrásaink korlátozottak.”

Az eddigi munkálatokra körülbelül 7000 eurót költöttek. Az összeg egy részét a zselízi hívek gyűjtötték össze, nagyobb részével a Nyitrai Püspöki Hivatal járult hozzá.

(sh)

Ismét támogatást kapnak a társulások

A zselízi polgári társulások sok év után támogatást kaphatnak a várostól. Ha a költségvetést a benyújtott formában jóváhagyják, 2010-től most történne először, hogy a non-profit szektor képviselői pénzügyi támogatást kapnának az önkormányzattól. A támogatás kiosztása a jogi- és természetes személyek támogatásáról szóló általános érvényű rendelet alapján történik.

Támogatást összesen 14 szervezet kérvényezett, amelyek a tervezett projektjeikre összegezve 53%-os társfinanszírozását kérik. A támogatást a következő szervezetek kérvényezték: a Szlovákiai Nyugdíjasok Egyesületének alapszervezete, a Szlovákiai Fogyatékosok Egyesületének alapszervezete, a Matica slovenská helyi szervezete, a Mikulčan polgári társulás, a Svodov polgári társulás, a Csemadok alapszervezete, a Szlovák Antifasiszta Harcosok Egyesületének alapszervezete, a Tiszta Forrás Alap, a Városi Sportklub, a Castellum Zeliz polgári társulás, a Zselízi Református Egyházközség, a Zselízi Hangok polgári társulás, az Ironsheep Crew sportklub és a Szlovák Horgászszövetség helyi szervezete. A legtöbb támogatást a városi sportklub kérvényezte, 16 ezer eurót. Az Ironsheep Crew sportklub 4250 eurót kérvényezett, a Tiszta Forrás nonprofit alap pedig 2600 eurónyi támogatásra tartana igényt.

A támogatási bizottságnak a 35 kérvény elbírálásában figyelembe kell vennie a rendelkezésre álló összeg mennyiségét, valamint a pénzügyi támogatások szétosztásának sémáját is a támogatásról szóló rendelet alapján. A rendelet megszabja, hogy például a kultúrára, a város területén található kulturális műemlékek felújítására a rendelkezésre álló összeg 40%-át, az oktatás és a tanügy támogatására az összeg 20%-át lehet elkülöníteni. Testnevelésre és sportra a források 25%-át fordíthatják, az egészségügy, a szociális szolgáltatások, a humanitárius és karitatív tevékenység területére pedig az összeg 10%-át lehet elkülöníteni. A környezetvédelem területére, az emberi jogok és szabadság védelmének, valamint a helyi egyházak támogatására vonatkozó projektekre a rendelkezésre álló összegek 5%-át különíthetik el.

A költségvetés javaslatában a jogi- és természetes személyek támogatására összesen 20 ezer eurót különítettek el. Ez ugyan nem kis összeg, de a kérvényezőknek ebből nem tudják biztosítani a teljes igényelt összeget. A polgári társulások ez év október végéig adhatták be kérvényeiket, amelyekben összesen több mint 35 ezer eurót kérnek céljaik megvalósítására.

(ik)

Közvilágítás-korszerűsítés előkészületben

Rövid időn belül a közvilágítás korszerűsítése Zselízen elnevezésű projektumnak köszönhetően városunkban új világítótesteket szerelnek fel. A város számára 590 123 eurót hagytak jóvá e célra a Versenyképesség és gazdasági növekedés operatív program keretében.

A közvilágítás korszerűsítésével jobb minőségű, műszakilag fejlettebb, de főleg kisebb energiaszükségletű világítótesteket szerelnek fel a város közterületein. A felújítás eredményeként jelentősen csökkennek a város közvilágításra fordított kiadásai, növekszik a közúti forgalom biztonsága és a közbiztonság.

Bár a pályázat megvalósítása nem igényel sok időt, megkezdését hátráltatják a közbeszerzéssel kapcsolatos akadályok. Az első körben három érdeklődő nyújtotta be jelentkezését, azonban a pályázati feltételek módosítása miatt a beruházónak szintén módosítania kellett a közbeszerzési feltételeken, ezért új beszerzést írt ki. Ide egyetlen érdeklődő jelentkezett, amely nem felelt meg az összes kritériumnak, ezért a bizottság kizárta. Mivel a kizárás miatt nem érkezett kifogás, a város a beszerzés egy másik formáját választotta: a kivitelezőt közvetlen tárgyalási eljárás során választaná ki. E célból hat vállalatot szólított meg. A beszerzés eredményeiről és a projekt további fejleményeiről később beszámolunk. (sz)

...Biztos van sok, de leginkább a Garam érdek-
kel. Nagyon fáj nekem, hogy ebből a gyönyörű
folyóból csatornát csináltak. Ennek ellenére
járok oda, mert tetszik, hogy a Garam nem
hagyja magát betörni. Lehet hogy úgy hangzik,
mint egyfajta káröröm, de örülök, amikor egy
partszakaszt elmos, és kialakít valami újat.
(Bővebben a 4-5. old.)

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pobox.sk

Városi újság

2015. december, XVII. évfolyam

ára: 0,35 euró

II. jótékonyági városi nagybál

2016. január 16-án

6

a városi művelődési otthonban

Méltó módon képviselte városunkat, ré-
giónkat az Apró Kincső néptáncsoport,
amely több héten keresztül szerepelt a
Fölszállott a páva 2015-ös versenyében.
Miután sikerrel vette a területi válogatá-
sokat, bejutott az elődöntőbe.

Tisztelt Zselíziek!
Saját és városunk
önkormányzatának nevében
mindannyiuknak
szeretetteljes karácsonyi
ünnepeket, jó egészséget
és sikeres 2016-os évet
kívánok.

Juhász András
polgármester

Idén sem maradhatott el a Csillagváró adventi program, melyet már hagyományosan a Refor-
mátus Gyülekezet „Színezd át az életed” Mamiköre és a római katolikus Mária Légió szervez
meg a Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolával, a Cimborá Óvodával és a Csemadok helyi alap-
szervezetével karöltve. Az évről évre növekvő rendezvényen idén már kétszer annyian voltak,
mint a tavalyin, ami hihetetlen nagy örömmel töltötte el a szervezőket. Kora délutántól az estébe
nyúlóan gyerekszivajról volt hangos a kultúrház.
(tsák, foto: Révész Csilla)

Tisztelt Olvasó!

A lapunk munkatársainak
nevében
szeretetteljes, békés
karácsonyi ünnepeket,
sok egészséget
és sikerekben gazdag
új évet kívánunk.

A Zselízi Hírmondó
szerkesztősége

Novemberi önkormányzati ülés

Változások a csatornázási projektben

November 23-án tartották a zselízi városi
képviselő-testület 14. ülését. Napirenden
egyetlen pont szerepelt: a városi csator-
nahálózat projektjének költségvetés-mó-
dosítása. Az ülés elején a polgármester
tájékoztatott a tanácskozás összehívásának
pontos okáról. A csatornázási projekt terve-
zőjétől kapott információ szerint röviddel a
pályázat november végéig történő beadása
előtt bizonyos pontatlanságokat kellett a
projektben kiigazítani. Ez azonban az egé-
sz projekt költségvetésének módosítását
igényli. „A testület a projekt összértékét
7 906 866,32 euróban állapította meg. A
tervező tájékoztatott arról, hogy az eredeti
dokumentációban helytelenül tüntették fel a

csatornahálózat tervezett útvonalát, hiszen a
14,9 km-es helyett 18 km-es szakaszról van
szó, miután beleszámolják a csatlakozásokat
is, melyeket az eredeti terv nem tartalmazott.
Ezenkívül júliusban változás történt az ún.
benchmark méterenkénti árban is, mely
az addigi 350 euróig terjedő összeg hely-
ett 425 euróval számol. Tehát: a projekt
eredeti összegekkel történő beadása esetén
fennáll annak a veszélye, hogy magasabb
jogosulatlan kiadások keletkeznek. Össze-
hasonlításképpen: az új ár a 18 046 méteres
szakaszon, általános forgalmi adóval együtt
9 203 827,2 euró. Ebből adódik, hogy az 5
százalékos önrész 54 040 euróval növekedik
– mondta a polgármester.